

**RAPORT Z WIZYTACJI
(profil ogólnoakademicki)**

**dokonanej w dniach 8-9 czerwca 2017 r.
na kierunku „weterynaria”
prowadzonym
na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach
Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu**

Warszawa, 2017

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 - 1.2. Informacja o procesie oceny **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
 4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1 **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Dobre praktyki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Zalecenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2 **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Dobre praktyki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Zalecenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3 **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Dobre praktyki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Zalecenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4 **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Dobre praktyki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**
- Zalecenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Dobre praktyki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Zalecenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Dobre praktyki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Zalecenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Dobre praktyki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Zalecenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Dobre praktyki **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Zalecenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

8. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny.....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załączniki:**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia **Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 4. Wykaz nauczycieli akademickich, którzy mogą być zaliczeni do minimum kadrowego kierunku (spośród nauczycieli akademickich, którzy złożyli oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego)....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 5. Wykaz nauczycieli akademickich, którzy nie mogą być zaliczeni do minimum kadrowego kierunku (spośród nauczycieli akademickich, którzy złożyli oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego)....**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 6. Wykaz modułów zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 7. Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: **prof. dr hab. Bożena Obmińska-Mrukowicz, członek PKA**

członkowie:

1. prof. dr hab. Marta Kupczyńska - ekspert PKA

2. prof. dr hab. Sławomir Zduńczyk - ekspert PKA

3. mgr Agnieszka Socha-Woźniak- ekspert ds. postępowania oceniającego

4. Angelika Karbowa- ekspert ds. studenckich

1.2. Informacja o procesie oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku „weterynaria” prowadzonym na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu przeprowadzona została z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2016/2017. Polska Komisja Akredytacyjna po raz pierwszy oceniała jakość kształcenia na powyższym kierunku studiów.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Raport Zespołu wizytującego został opracowany po zapoznaniu się z przedłożonym przez Uczelnię raportem samooceny oraz na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, spotkań i rozmów z Władzami Uczelni i Wydziału, pracownikami i studentami ocenianego kierunku, hospitacji zajęć, przeglądu infrastruktury dydaktycznej oraz oceny losowo wybranych prac etapowych. Władze Uczelni i Wydziału stworzyły odpowiednie warunki do pracy Zespołu wizytującego.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku

(jeśli kierunek jest prowadzony na różnych poziomach kształcenia, informacje należy przedstawić dla każdego poziomu kształcenia)

Nazwa kierunku studiów	weterynaria
Poziom kształcenia (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	jednolite studia magisterskie
Profil kształcenia	ogólnoakademicki
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne
Nazwa obszaru kształcenia, do którego został przyporządkowany kierunek (w przypadku, gdy kierunek został przyporządkowany do więcej niż jednego obszaru kształcenia należy podać procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z tych obszarów w liczbie punktów ECTS przewidzianej w planie studiów do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi kształcenia)	obszar nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych
Dziedziny nauki/sztuki oraz dyscypliny naukowe/artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia na ocenianym kierunku (zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 8 sierpnia 2011 w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, Dz.U. 2011 nr 179 poz. 1065)	dziedzina nauk weterynaryjnych
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS przewidziana w planie studiów do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi kształcenia	11 semestrów- 333 pkt. ECTS
Specjalności realizowane w ramach kierunku studiów	
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwentów	lekarz weterynarii
Liczba nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum kadrowego	18
Liczba studentów kierunku	348
Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów na studiach stacjonarnych	5125

3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Ocena stopnia spełnienia kryterium¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadowalająca/ Częściowa / Negatywna
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni	zadowalająca
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia	częściowa
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia	w pełni
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	częściowa
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia	w pełni
Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia	w pełni
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	częściowa
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągania efektów kształcenia	w pełni

Tabela 1

Kryterium	Ocena spełnienia kryterium¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadowalająca/ Częściowa
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni	w pełni
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia	zadowalająca
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	zadowalająca
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	zadowalająca

W odpowiedzi na raport z wizytacji - ocena programowa na kierunku „weterynaria” prowadzonym na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, przeprowadzonej w dniach 8-9 czerwca 2017 r., Prorektor ds. Studiów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz Dziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach przesłali odpowiedź dotyczącą Raportu z wizytacji (DSSS-500-5/2017). Odpowiedź na raport stanowi dokument obejmujący 50 stron maszynopisu, w którym przedstawione zostały informacje o podjętych przez ocenianą jednostkę działań, które wpłyną na poprawę jakości procesu nauczania na ocenianym kierunku,

¹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów kształcenia różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

wykaz sylabusów wybranych przedmiotów jako załącznik V oraz dokumentację fotograficzną jako załącznik VII. Władze Uczelni i Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w odpowiedzi na raport z oceny programowej kierunku „weterynaria” wnioskuje o zmianę oceny kryterium 1 z zadowalającej na w pełni, oraz kryterium 2, 4 i 7 z częściowej na w pełni.

Przesłana odpowiedź świadczy o trosce i determinacji Władz w zapewnieniu odpowiedniej jakości kształcenia na kierunku „weterynaria” i pozwala sądzić, iż cel wizytacji, jakim jest stałe dążenie poprawy procesu kształcenia, został w pełni osiągnięty. Przedstawione wyjaśnienia i rozpoczęcie procesów naprawczych może stanowić podstawę do zmiany oceny kryterium 1 z zadowalającej na w pełni oraz kryteriów 2, 4 i 7 z częściowej na zadowalającą.

Uzasadnienie do zmiany oceny kryterium 1 z zadowalającej do w pełni

Kryterium 1: Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni

Za najważniejsze aspekty misji Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach uznano: 1) kształcenie wysoko kwalifikowanych kadr dla gospodarki, 2) prowadzenie oryginalnych badań naukowych w obszarze hodowli i biologii zwierząt oraz nauk weterynaryjnych, a także w zakresie turystyki na obszarach wiejskich, 3) upowszechnianie wiedzy przyrodniczej i postępu technologicznego, w tym komercjalizacja i popularyzacja wyników badań. Wymienione zagadnienia należy uznać za zgodne z ogólnymi założeniami strategii i misji Uczelni. Opracowana koncepcja kształcenia, a w konsekwencji opracowany program studiów na kierunku weterynaria uwzględniają wszystkie moduły kształcenia zawarte w standardzie kształcenia dla kierunku weterynaria (*Rozporządzenie Ministra Nauki i szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów weterynarii i architektury*). Kierunki badawcze wskazane w Strategii Rozwoju Uniwersytetu Przyrodniczego na lata 2016-2020 dla Wydziału Medycyny Weterynaryjnej to 1) genomika, fizjologia, histologia zwierząt i biotechnologia ich rozrodu oraz biologia zwierząt wolno żyjących w warunkach krajobrazu rolniczego i leśnego, 2) systemy żywienia i użytkowania zwierząt oraz paszoznawstwo i ich wpływ na cechy użytkowe zwierząt domowych i środowisko, 3) profilaktyka zdrowia zwierząt oraz higiena i bezpieczeństwo żywności pochodzenia zwierzęcego. Do dziedziny nauk weterynaryjnych odnosi się jedynie ostatni kierunek badawczy i to w bardzo ograniczonym zakresie. Prowadzone na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach badania naukowe nie są ściśle związane z programem kształcenia oraz zdefiniowanymi i przyjętymi efektami kształcenia dla kierunku weterynaria. Na Wydziale nie są prowadzone badania naukowe, które obejmują wiele kluczowych specjalności z zakresu nauk weterynaryjnych takich jak immunologia weterynaryjna, farmakologia weterynaryjna, toksykologia weterynaryjna, weterynaria sądowa, choroby inwazyjne zwierząt domowych, patomorfologia, patofizjologia weterynaryjna, diagnostyka obrazowa, anestezjologia, diagnostyka kliniczna, choroby zakaźne i wewnętrzne oraz chirurgia psów, kotów, zwierząt gospodarskich, koni, choroby ptaków. Skutkiem tego jest niedostateczne podkreślenie znaczenia tych elementów w ogólnej koncepcji programowej dla kierunku weterynaria, a także jest powodem zdecydowanie zbyt małej liczby modułów zajęć związanych z realizowanymi badaniami. W odpowiedzi na raport Władze Wydziału przedstawiły treść zmodyfikowanej Strategii Rozwoju Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach na lata 2016-2020, w której w istotny sposób podkreślono potrzebę rozszerzenia badań naukowych oraz stosowanych metod dydaktycznych i organizacji kształcenia, które odnoszą się do kierunku weterynaria. Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 27 października 2017 roku podjęto uchwałę o zmianie struktury organizacyjnej Wydziału i powołanie samodzielnych jednostek organizacyjnych: Katedry Nauk Przedklinicznych i Chorób Zakaźnych z Pracownią Chorób Ptaków, Katedry Chorób

Wewnętrznych i Diagnostyki, Katedry Rozrodu Zwierząt oraz wyodrębniono Zakład Chirurgii i Diagnostyki Obrazowej, Zakład Weterynaryjnej Ochrony Zdrowia Publicznego i Pracownię Parazytologii i Epidemiologii. Te działania o charakterze strukturalnym, a także dokonane zmiany personalne mogą w niedalekiej przyszłości korzystnie wpłynąć na udoskonalenie koncepcji kształcenia i znaczące podniesienie jakości kształcenia na ocenianym kierunku. Podjęte przez Władze Wydziału działania naprawcze mogą stanowić podstawę do zmiany oceny kryterium 1 z zadowalającej na w pełni. **Ocena końcowa kryterium 1 zostaje zmieniona na „w pełni”**

Uzasadnienie do zmiany oceny kryterium 2, 4 i 7 z częściowej do zadowalającej.

W Uchwale Nr 679/2017 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z raportem Zespołu Oceniającego oraz stanowiskiem Uczelni, a także kierując się sprawozdaniem Zespołu nauk przyrodniczych oraz rolniczych, leśnych i weterynaryjnych w sprawie oceny programowej na kierunku „weterynaria” prowadzonym na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu ogólnoakademickim, wydało ocenę warunkową. W powyższej uchwale Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej wskazano, iż kryteria: *Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia, Kadra prowadząca proces kształcenia oraz Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia* otrzymały ocenę „zadowalającą”, wobec czego, zgodnie z warunkami przyznawania ocen określonymi w Statucie PKA, uwzględniającymi stopień spełnienia poszczególnych kryteriów oceny programowej, nie zaistniały przesłanki do wydania oceny pozytywnej.

Władze Uczelni i Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu złożyły odwołanie od decyzji Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej wyrażonej w Uchwale Nr 679/2017.

22 marca 2018 roku w Uchwale Nr 148/2018 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię Zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia złożone we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej na kierunku „weterynaria” prowadzonym na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu ogólnoakademickim nie uzasadniają zmiany oceny warunkowej wyrażonej w Uchwale Nr 679/2017 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 7 grudnia 2017 r.

Uzasadnieniem dotyczącym utrzymania oceny warunkowej kierunku „weterynaria” prowadzonym na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu ogólnoakademickim są nieprawidłowości w zakresie stopnia spełnienia wymogów w zakresie kryteriów oceny programowej takich jak: *Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia, Kadra prowadząca proces kształcenia oraz Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia*

Kryterium 2: Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia

Nieprawidłowości dotyczące sformułowania efektów kształcenia i przypisywania ich do przedmiotów

- W znacznej liczbie przedmiotów kierunkowych treści kształcenia i zakładane efekty kształcenia zostały określone w sposób niewłaściwy: te same efekty kształcenia zostały przypisane kilku przedmiotom o zdecydowanie różnych treściach kształcenia np. „Anatomia zwierząt”, „Anatomia topograficzna”, „Andrologia i unasienianie”,

„Biologia”, „Biomechanika ruchu”, „Farmacja”, „Farmakologia”, „Podstawy neurobiologii dla studentów medycyny weterynaryjnej”, „Praktyka kliniczna I i II”, „Staż kliniczny – choroby psów i kotów”, „Staż kliniczny – choroby drobiu”.

- W przypadku przedmiotów „dwusemestralnych” („Biochemia I i II”, „Fizjologia I i II”, „Farmakologia I i II”, „Anatomia I i II”, „Mikrobiologia I i II”, „Patofizjologia I i II”, „Patomorfologia I i II” czy „Praktyka kliniczna I i II”) efekty kształcenia są jednakowe dla obu semestrów, podczas gdy w pierwszym semestrze realizacji przedmiotu student powinien uzyskiwać efekty podstawowe, natomiast w drugim – rozszerzone i pogłębione.
- W kartach niektórych przedmiotów występują istotne błędy i nieścisłości np. w sylabusie z przedmiotu „Farmacja” efekty E1: *umie ustalić odpowiedni skład i postać leku, aby uzyskać cel terapeutyczny* oraz E5: *rozumie znaczenie farmakopei narodowej i europejskiej oraz różnice między farmakopeą, a wykazem leków dopuszczonych do obrotu* błędnie odniesiono do dwóch efektów kierunkowych: W3A_WP12: *zapisuje leki na receptę* oraz W3A_WP13: *posługuje się polską i łacińską nomenklaturą medyczną*. Ponadto treść efektu E5 jest błędna, gdyż obecnie obowiązuje Farmakopea Polska X, która stanowi pełny, całkowicie zgodny z oryginałem, polskojęzyczny tekst aktualnej wersji Farmakopei Europejskiej 8, co oznacza, że nie istnieje „farmakopea narodowa”.
- W znowelizowanej karcie przedmiotu „Farmakologia” błędnie sformułowano treść efektu kształcenia z zakresu wiedzy E4: *potrafi zastosować lek w celu osiągnięcia pożądanых zmian w funkcjonowaniu organizmu zdrowego z uwzględnieniem dawki i drogi podania*, z kolei efekt E5: *zna w zakresie podstawowym prawo farmaceutyczne* powinien dotyczyć przedmiotu „Farmacja” a nie „Farmakologia”.
- W przypadku przedmiotu „Chirurgia ogólna i anestezjologia” realizowanego w semestrze VI nie może zostać osiągnięty efekt kierunkowy z zakresu wiedzy W3A_WK03: *opisuje i interpretuje przyczyny i objawy, opisuje i interpretuje zmiany anatomopatologiczne, stosuje zasady leczenia i zapobiegania w poszczególnych jednostkach chorobowych*”.

Nieprawidłowości dotyczące metod weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia

- W przypadku przedmiotów: „Choroby koni – choroby wewnętrzne”, „Choroby koni – choroby zakaźne”, „Choroby koni – chirurgia koni”, „Choroby koni – rozród koni”, „Choroby zwierząt futerkowych”, „Choroby zwierząt gospodarskich – choroby wewnętrzne”, „Choroby zwierząt gospodarskich – choroby zakaźne”, „Higiena zwierząt rzeźnych i mięsa” nie podano, w jaki sposób zostaną zweryfikowane umiejętności praktyczne studenta konieczne do wykonywania zawodu lekarza weterynarii.
- Z karty przedmiotu „Staż kliniczny – choroby koni”, który studenci powinni realizować w formie praktycznych zajęć przy pacjencie wynika, że metodami weryfikacji efektów kształcenia są: (i) samodzielna ocena elektrokardiogramów pacjentów, (ii) samodzielna próba interpretacji wyników badań laboratoryjnych krwi oraz (iii) zaliczenie w formie prezentacji. Metody te są nieprawidłowe w przypadku weryfikacji stopnia osiągnięcia przez studentów zakładanego efektu kształcenia z zakresu umiejętności: E5: *potrafi przeprowadzić pełne badanie kliniczne konia dorosłego i źrebięcia*.
- Wskazane w karcie przedmiotu „Parazytologia i inwazjologia” takie metody weryfikacji, jak: zaliczenie, ocena wykonania i opracowania eksperymentów, raportu, projektu, np. pracy zespołowej, ocena dyskusji nie pozwolą sprawdzić osiągnięcia przez studenta zakładanego efektu kształcenia z zakresu umiejętności: E4: *student potrafi rozpoznać objawy kliniczne inwazji pasożytniczej*.

- W karcie przedmiotu „Farmakologia” podana metoda weryfikacji (sprawdziany pisemne, cząstkowe) jest niewłaściwa dla weryfikacji osiągnięcia przez studenta efektu kształcenia z zakresu umiejętności E8: *potrafi wyznaczyć okres karencji dla leku*.

Nieprawidłowości dotyczące metod kształcenia

- W sylabusach wielu przedmiotów niewłaściwie zostały dobrane metody dydaktyczne. Dotyczy to zwłaszcza przedmiotów klinicznych, które powinny być realizowane przede wszystkim jako ćwiczenia kliniczne (liczebność grupy do 9 osób) oraz ćwiczenia terenowe (liczebność grupy do 16 osób).
- Metody dydaktyczne stosowane w przypadku przedmiotu „Higiena zwierząt rzeźnych i mięsa” nie zapewnią możliwości osiągnięcia przez studenta kierunkowego efektu kształcenia z zakresu umiejętności W3A-UP16: *wykonuje badanie przed i poubojowe oraz ocenia jakość produktów pochodzenia zwierzęcego*, ponieważ zgodnie z informacjami podanymi w znowelizowanym sylabusie żadne zajęcia nie zostaną przeprowadzane w rzeźni trzody chlewnej, bydła czy też drobiu.
- Realizacja przedmiotu „Parazytologia i inwazjologia” z wykorzystaniem takich metod dydaktycznych, jak wykład, ćwiczenia laboratoryjne, przygotowanie projektu, prace pisemne nie umożliwi studentom osiągnięcia efektu kształcenia z zakresu umiejętności E4: *potrafi rozpoznać objawy kliniczne inwazji pasożytniczej*. Ponadto, w przypadku tego przedmiotu wszystkie cztery efekty z zakresu umiejętności zostały bezzasadnie przypisane do następujących efektów kierunkowych: W3A_UO05, W3A_UO07, W3A_UO09 oraz W3A_UO13.

Nieprawidłowości dotyczące zbyt małego udziału w programie studiów przedmiotów wybieralnych

- Pomimo korekty programu i planu studiów wprowadzonej uchwałą Rady Wydziału nr 5/9/2017 z dnia 22.09.2017 r. realizowany program kształcenia nadal oferuje zbyt małą liczbę godzin i punktów ECTS przeznaczonych na przedmioty wybieralne (fakultatywne). Zgodnie z wprowadzoną korektą, od nowego roku akademickiego za realizację przedmiotów do wyboru student może uzyskać 26,6% wszystkich punktów ECTS przewidzianych w programie studiów wobec wymaganych 30%.
- Nie przedstawiono kart 8 spośród 10 przedmiotów obligatoryjnych wskazanych w standardzie kształcenia jako przedmioty o treściach podstawowych lub kierunkowych, które mają być realizowane w wymiarze 30 godzin (forma podstawowa) lub 45 godzin (forma rozszerzona). Karty przedmiotu „Biologia” forma podstawowa i forma rozszerzona zawierają identyczne treści i identyczne efekty kształcenia, podczas gdy w formie rozszerzonej treści kształcenia winny obejmować szerszy zakres i prowadzić do uzyskania poszerzonych efektów kształcenia.
- Nie podano informacji, jakie przedmioty fakultatywne mogą być realizowane w semestrze X i XI, a zgodnie z programem studiów obowiązującym od roku akademickiego 2017/2018, w tych semestrach student musi zrealizować 10 przedmiotów fakultatywnych.

Kryterium 4: Kadra prowadząca proces kształcenia

- W odpowiedzi na raport z wizytacji Władze Wydziału poinformowały, że z dniem 1 października 2017 r. na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach „dla wzmocnienia kadrowego kierunku weterynaria” zostało zatrudnionych na etatach naukowo-dydaktycznych 13 osób, w tym dwóch profesorów tytularnych, 4 doktorów habilitowanych nauk weterynaryjnych, 4 doktorów nauk weterynaryjnych oraz 3

lekarzy weterynarii. Ze względu na nieprzedstawienie aktualnego dorobku naukowego ani doświadczenia zawodowego nowozatrudnionej kadry nie ma możliwości dokonania oceny spełnienia warunków dotyczących minimum kadrowego oraz prawidłowego przydzielenia tym osobom prowadzenia i/lub kierowania obligatoryjnymi i fakultatywnymi przedmiotami.

Wobec powyższego kwestie dotyczące kadry prowadzącej proces kształcenia, w tym minimum kadrowe kierunku zostaną poddane ocenie podczas powtórnej oceny programowej.

- Zajęcia z niektórych przedmiotów wysoce istotnych dla osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia prowadzone są przez nauczycieli akademickich, którzy nie mają wykształcenia weterynaryjnego ani dorobku naukowego związanego z dziedziną nauk weterynaryjnych czy też ze specjalnościami weterynaryjnymi, których dotyczą treści programowe realizowanych przedmiotów. Z powyższego powodu nieprawidłowa jest obsada kadrowa następujących przedmiotów: „Patomorfologia”, „Patofizjologia”, „Parazytologia i inwazjologia”, „Mikrobiologia”, „Immunologia”, „Prewencja weterynaryjna”, „Farmakologia”, „Choroby zwierząt gospodarskich – choroby wewnętrzne”, „Choroby zwierząt gospodarskich – choroby zakaźne” oraz „Patomorfologia” (ćwiczenia).

Kryterium 7: Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia

Infrastruktura dydaktyczna Wydziału nie zapewnia właściwego kształcenia w przypadku przedmiotów „Chirurgia koni” oraz „Chirurgia zwierząt gospodarskich”. W budynku Centrum Medycyny Weterynaryjnej jest co prawda część, w której znajdują się standardowe boksy dla koni i zwierząt gospodarskich oraz pomieszczenie przeznaczone na salę operacyjną dla dużych zwierząt, jednak ze względu na brak stołu operacyjnego oraz boksu wybudzeniowego dla koni, nie ma możliwości wykonania jakiegokolwiek zabiegu chirurgicznego na leżącym zwierzęciu. Również brak wyposażenia tej części w standardowy boks ograniczający ruch zwierzęcia wskazuje, że posiadana infrastruktura uniemożliwia wykonanie jakiegokolwiek zabiegu na stojącym zwierzęciu.

4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni

1.1. Koncepcja kształcenia

1.2. Badania naukowe w dziedzinie / dziedzinach nauki / sztuki związanej / związanych z kierunkiem studiów

1.3. Efekty kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Ad.1.1

Uchwałą Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu nr 345/2016, z dnia 24.02.2016 r. przyjęto „Strategię Rozwoju Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu na lata 2016-2022” (SR UPP 2016/22). W misji Uniwersytetu za kluczowe uznano kształcenie na najwyższym poziomie, w poszanowaniu środowiska naturalnego oraz zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich. Kształcenie ma być ściśle związane z badaniami naukowymi, w których uwzględnia się nowe obszary wiedzy i zmieniające się potrzeby człowieka. W pkt. 5 w/w dokumentu zawarto „Kartę celów strategicznych”, w której zdefiniowano cele strategiczne w zakresie: dydaktyki 4 cele, nauki 2 cele, kadry 1 cel, infrastruktury 5 celi, zarządzania 2 cele. W odniesieniu do każdego wskazano „działania i decyzje”.

Oceniany kierunek weterynaria, z realizacją w trybie stacjonarnym o profilu ogólnoakademickim, został powołany 26.05.2010r., Uchwałą Senatu UPP nr 192/2010 na ówczesnym Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt. W konsekwencji utworzenia nowego kierunku (Uchwała nr 236/2015 Senatu UPP z dnia 28.01.2015 r.), nazwę jednostki zmieniono na Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach (WMWiNoZ). WMWiNoZ prowadzi mocno rozbudowany zakres kształcenia; obecnie na 7 kierunkach: zootechnika (1° i 2°, w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym); biologia (1° i 2°, w trybie stacjonarnym); agroturystyka oraz turystyka i rekreacja (1°, w trybie stacjonarnym); turystyka przyrodnicza (2°, w trybie stacjonarnym); neurobiologia (2°, w trybie stacjonarnym) oraz jednolite studia magisterskie na kierunku weterynaria (w trybie stacjonarnym). Na kierunku zootechnika prowadzone są anglojęzyczne studia 2° o specjalności: *Animal Production Management*. WMWiNoZ prowadzi również studia magisterskie w dziedzinie morfologii porównawczej zwierząt (*European Master of Comparative Morphology*). Ponadto Wydział prowadzi studia doktoranckie w dyscyplinie zootechnika (kierunek zootechnika), o specjalności *hodowla i biologia zwierząt*. Wydział posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie zootechnika oraz w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia.

Jednolite studia magisterskie na kierunku weterynaria rozpoczęto od roku akademickiego 2011/2012, obecnie tylko jeden rocznik studentów zakończył (luty 2017) pełen (5,5-letni) program kształcenia.

Uchwałą 12/7/2016 Rady WMWiNoZ przyjęto „Strategię rozwoju na lata 2016-2022”, która w założeniach powinna być opracowana, jako kompatybilna do Strategii Rozwoju UPP 2016-2022. Dokument Wydziału nie odnosi się wprost do wspomnianej „Karty celów strategicznych”, choć w jego treści można odszukać informacje dotyczące wymienionych w niej zagadnień.

ZO odnotował, więc pewne rozbieżności z nakazem Rozporządzenia MNiSW z dnia 26.09.2016 r w sprawie warunków prowadzenia studiów – Rozdziału 3: warunki, jakie musi spełnić podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, aby prowadzić studia na określonym kierunku, poziomie i profilu kształcenia; § 7.1. pkt. 2 jednostka ta: b) wykazała związek kierunków studiów z misją uczelni i strategią jej rozwoju

Za najważniejsze aspekty misji WMWiNoZ uznano: 1) kształcenie wysoko kwalifikowanych kadr dla gospodarki, 2) prowadzenie oryginalnych badań naukowych w obszarze hodowli i

biologii zwierząt oraz nauk weterynaryjnych, a także w zakresie turystyki na obszarach wiejskich, 3) upowszechnianie wiedzy przyrodniczej i postępu technologicznego, w tym komercjalizacja i popularyzacja wyników badań.

Wymienione zagadnienia można uznać za zgodne z ogólnymi założeniami strategii i misji UPP. Co oczywiste, strategia Wydziału musi się odnosić do wszystkich aspektów jego działalności, w tym wielokierunkowego procesu kształcenia, i powinna być w swojej treści zwięzłą dekreacją. Jednak, wymienione 3 główne zadania Misji WMWiNoZ, jak i analiza całego dokumentu, często wskazują na zbyt ogólnikowe opisanie ocenianego kierunku lub/i traktowanie go, jako swoistego uzupełnienia do innych prowadzonych na Wydziale (przede wszystkim zootechniki, mającą zasłużoną renomę). Powoduje to, że w wielu miejscach odniesienie do kierunku weterynarii pojawia się bez ich logicznego umiejscowienia; np. 4.2. Strategia w zakresie dydaktyki; Stosowane metody dydaktyczne i organizacja kształcenia: „.... *W zależności od specyfiki realizowanego przedmiotu ćwiczenia przyjmują formę zajęć laboratoryjnych i klinicznych (pracownie chemiczne, biochemiczne, fizjologiczne, genetyczne, weterynaryjne, informatyczne i oceny surowców zwierzęcych,)*”; 4.4. Strategia badań naukowych: „... *Są to: badania z zakresu genetyki i hodowli zwierząt, żywienia zwierząt i paszoznawstwa, fizjologii i endokrynologii zwierząt, biologii rozrodu zwierząt użytkowych, cytogenetyki, angiologii, ekologii i etologii zwierząt i nauk weterynaryjnych. ...*”.

WMWiNoZ zasadniczo realizuje adekwatne do kierunku weterynarii „działania i decyzje” w ramach celów strategicznych UPP. W kształtowaniu koncepcji i treści kształcenia poszczególnych przedmiotów oraz w monitorowaniu ich realizacji biorą udział również interesariusze zewnętrzni, uznani praktycy w określonych specjalizacjach (np. choroby ptaków – Avi-Vet Service; choroby psów i kotów – Uniwersyteckie Centrum Zdrowia Małych Zwierząt w Poznaniu; choroby koni – klinika koni Equi Vet Buk; choroby zwierząt gospodarskich – Gospodarstwo Rolno-Hodowlane Żydowo; praktyki i staże zawodowe – Wielkopolska Izba Lekarsko-Weterynaryjna, Wojewódzki oraz Powiatowy Lekarz Weterynarii). Na Wydziale funkcjonuje program *Praktyka Nauce* – cykliczne spotkania studentów z pracodawcami i osobami odnoszącymi sukcesy w komercjalizacji badań (w roku akademickim 2016/2017 – 7 spotkań kierowanych było do studentów weterynarii). WMWiNoZ rozwija nowoczesne metody dydaktyczne wykorzystywane w procesie kształcenia na kierunku weterynarii (np. „*Wirtualny mikroskop*” – funkcjonujący od 2012 roku i stale rozbudowywany, z opcją zdalnego dostępu przez studentów). W ramach Programu Operacyjnego *Wiedza Edukacja Rozwój* (PO WER) Wydział pozyskał środki finansowe na realizację dodatkowych staży zawodowych krajowych i zagranicznych w wymiarze 120 godzin (1 miesiąc) lub 360 godzin (3 miesiące). Dla studentów kierunku weterynarii przewidziano 82 miejsc. Dużym wsparciem dla procesu kształcenia jest uruchomiona platforma e-learningowa, umożliwiająca między innymi zdalny dostęp do zasobów bibliotecznych, w tym baz naukowych.

Oceniany kierunek funkcjonuje zbyt krótko, aby mógł samodzielnie rozwinąć szerszą współpracę międzynarodową zarówno w sferze badań naukowych jak i dydaktyki. W dużym stopniu współpraca ta oparta jest o wieloletni dorobek Wydziału (głównie kierunku zootechnika), w której to działalności społeczność akademicka ocenianego kierunku bierze czynny udział. Na podkreślenie zasługuje współpraca z Instytutem Biologii Zwierząt Gospodarskich im. Leibniza w Dummerstorf (Niemcy); Faculty of Veterinary Medicine w Paryżu oraz Centrum Reprodukcyjnym w Maison d'Alfort, (Francja), Szent Istvan University (Węgry, Budapeszt), wspólne prowadzenie studiów magisterskich European Master of Comparative Morphology, czy wymiana nauczycieli i studentów w ramach programu ERASMUS+. W Strategii rozwoju na lata 2016-2022 WMWiNoZ wpisano intensywne działania na rzecz umiędzynarodowienia procesu kształcenia, wprowadzania przedmiotów

prowadzonych w języku angielskim, a w szerszej perspektywie – powołanie studiów dla obcokrajowców.

Zastrzeżenia ZO budzi realizacja celu strategicznego UPP – „*kadra o najwyższych kwalifikacjach i dbałość o jej rozwój*”. Przeprowadzone przez ZO wizytacje zajęć dydaktycznych oraz analiza załączników Raportu Samooceny (*Charakterystyka kadry prowadzącej zajęcia na ocenianym kierunku obejmująca nauczycieli akademickich tworzących minimum kadrowe; Charakterystyka kadry niewchodzącej w skład minimum kadrowego, prowadzącej zajęcia na ocenianym kierunku, obejmująca nauczycieli akademickich prowadzących moduły zajęć*) w niektórych przypadkach wskazują na niewłaściwą obsadę personalną poszczególnych przedmiotów. Wątpliwości budzi również fakt powierzania funkcji kierownika przedmiotu (w tym tak niezwykle ważnych, jak przedmioty kierunkowe) tzw. pracownikom kontraktowym. Zasady zatrudniania takich pracowników zostały określone dopiero w 2017 roku (Zarządzenie 2/2017 Rektora UPP) – szczegóły patrz dalsza część Raportu Oceny PKA. W dużym stopniu obecna kadra reprezentująca różne specjalności w zakresie medycyny weterynaryjnej, jest „napływową” z wielu ośrodków naukowych w Polsce. Zbyt krótki okres funkcjonowania ocenianego kierunku jest niejakim usprawiedliwieniem, dla braku utworzenia wspólnej wizji oraz koncepcji rozwoju kierunku. Ułatwieniem dla prawidłowego prowadzenia procesu kształcenia jest fakt, iż kierunek opisany jest standardem MNiSW z szczegółowym wskazaniem treści programowych i efektów kształcenia. Za pozytywne należy uznać, że władze Wydziału zauważają ten problem. W Raporcie Samooceny, jako cel Wydziału zapisano: „... kontynuację działań zmierzających do zatrudnienia kolejnych specjalistów posiadających stopnie i tytuły naukowe z zakresu nauk weterynaryjnych oraz pozyskiwanie doktorantów, którzy realizując prace doktorskie w ramach naszego studium doktoranckiego, po uzyskaniu stopnia doktora nauk weterynaryjnych na istniejących w Polsce i Europie wydziałach weterynaryjnych zasilą kadrę naszego Wydziału. Kontynuowane będą również działania zmierzające do większego niż dotychczas zaangażowania pracowników Wydziału w proces dydaktyczny na kierunku weterynaria oraz zwiększenia aktywności naukowej w obszarze nauk weterynaryjnych.”

Ad.1.2

Oceniany kierunek jest prowadzony na Wydziale o ustalonej i zasłużonej renomie przede wszystkim w zakresie nauk zootechnicznych, a także z obszaru szeroko pojętych nauk związanych z biologią zwierząt. W wielu przypadkach kadra naukowa zaliczona do minimum kadrowego ocenianego kierunku, przed jego powołaniem, afiliowała swoje badania w powyższych obszarach nauki. Przedstawione kierunki badawcze, prowadzone od wielu lat przez doświadczonych oraz uznanych naukowców i w oparciu o dobrze lub bardzo dobrze wyposażone laboratoria wskazują na ich związek głównie z naukami zootechnicznymi – a więc naukami odnoszącymi się do racjonalnego chowu i hodowli zwierząt, ich użytkowania oraz genetycznego udoskonalania, żywienia, paszoznawstwa, organizacji i ekonomiki produkcji zwierzęcej. Fakt, że w prowadzonych badaniach modelem doświadczalnym jest zwierzę (laboratoryjne, towarzyszące, gospodarskie) nie jest automatyczną przesłanką do zakwalifikowania tych badań do dziedziny nauk weterynaryjnych. Z definicji, te ostatnie mają odnosić się przede wszystkim do chorób zwierząt, ich etiologii, diagnostyki, leczenia, profilaktyki, a także higieny produktów pochodzenia zwierzęcego i co obecnie niezwykle ważne, również w aspekcie ochrony zdrowia publicznego. Preferowanie utrwalonych kierunków badawczych w zakresie nauk zootechnicznych potwierdzają wskazane w **Strategii Rozwoju UPP 2016/22 dla WMWiNoZ**:

1. Genomika, fizjologia, histologia zwierząt i biotechnologia ich rozrodu oraz biologia zwierząt wolno żyjących w warunkach krajobrazu rolniczego i leśnego,

2. Systemy żywienia i użytkowania zwierząt oraz paszoznawstwo i ich wpływ na cechy użytkowe zwierząt domowych i środowisko,
3. Profilaktyka zdrowia zwierząt oraz higiena i bezpieczeństwo żywności pochodzenia zwierzęcego.

Dziedzina nauk weterynaryjnych została potraktowana wysoce ogólnikowo, w bardzo ograniczonym zakresie odnosi się do niej praktycznie tylko 3 kierunek badawczy. Oczywiście jest, że w szczegółowych tematach czasami trudno oddzielić od siebie wspomniane oba zakresy nauk. Jednak podstawą tego rozdziału powinien być bezpośredni związek poczynionych obserwacji naukowych z możliwościami ich wykorzystania w praktycznej medycynie weterynaryjnej.

Zarówno w Raporcie Samooceny (RS) w punkcie 1.2., jak i w przedstawionych w trakcie wizytacji dokumentach, większość informacji dotyczy Wydziału, niestety nie ocenianego kierunku. RS – „...*W ciągu ostatnich 4 lat Wydział realizował lub nadal realizuje 79 projektów naukowych finansowanych ze środków zewnętrznych ...* (brak informacji ile dotyczyło ocenianego kierunku); ... *O dynamice rozwoju naukowego WMWiNoZ świadczy wzrost liczby oryginalnych prac twórczych, w tym także z zakresu nauk weterynaryjnych, które ukazały się w renomowanych czasopismach z listy filadelfijskiej, a których autorami i współautorami są pracownicy Wydziału. W ciągu ostatnich 4 lat liczba publikacji w czasopismach z listy A MNiSW wyniosła 437.*” (brak informacji ile dotyczyło dziedziny nauki weterynaryjne, do której odnoszą się efekty kształcenia określone dla ocenianego kierunku). Przedstawiony do wglądu ZO dokument „*Publikacje pracowników WMWiNoZ (prowadzących zajęcia na kierunku weterynaria) w czasopismach naukowych zamieszczonych na liście A ...*” również nie umożliwia oceny dotyczącej liczby tych publikacji i zgodności ich tematyki z zakresem dziedziny nauk weterynaryjnych, z której oceniany kierunek się wywodzi

ZO przedstawiono także dokument: „*Zestawienie projektów badawczych o tematyce badawczej z obszaru nauk weterynaryjnych realizowanych na WMWiNoZ w latach 2012-2017*”; opracowany przez Prodziekana ds. Nauki WMWiNoZ.

Rozpoczyna się on od poniższej tabeli:

Ogólna liczba projektów	Liczba projektów realizowanych przez pracowników i doktorantów Instytutu Weterynarii	Liczba projektów realizowanych przez pracowników wchodzących w skład minimum kadrowego kierunku weterynaria	Liczba projektów realizowanych przez pracowników WMWZ prowadzących zajęcia na kierunku weterynaria
39	5*	6	31

*w/g dokumentu przedłożonego przez Dyrektora IW = 6

Wynika z powyższego, że niejako automatycznie zakwalifikowano poszczególne projekty w dziedzinę nauk weterynaryjnych, tylko dlatego, że realizują je pracownicy prowadzący zajęcia na ocenianym kierunku czy też zostali zaliczeni do jego minimum kadrowego – to nie jest właściwa interpretacja. Tematyka prowadzonych badań w ramach określonych projektów odzwierciedla rzeczywiste kierunki badawcze i potencjał naukowy jednostki. Analiza dalszej części w/w dokumentu wskazuje, na co najmniej wątpliwości, co do właściwej kwalifikacji. Konkretnie przykłady: 1) projekt badawczy finansowany przez NCN, program OPUS do realizacji w latach 2014-2018 pt. *Saponiny lucerny – od mikroorganizmów do ochrony środowiska*; 2) projekty badawcze realizowane w ramach wieloletnich programów (2011-2015; 2016-2020) Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach pt. *Zwiększenie wykorzystania krajowego białka paszowego dla drobiu i świń*; *Ulepszenie krajowych źródeł*

białka roślinnego, ich produkcji, systemu obrotu i wykorzystania w paszach”; 3) trzy projekty badawcze finansowane przez NCN, programy OPUS i PRELUDIUM do realizacji w latach 2016-2019. Kierownikami ostatnio wymienionych są wybitni specjaliści, reprezentujący dziedzinę/dyscyplinę naukową biologii i zootechniki, niezaliczeni do minimum kadrowego kierunku weterynarii. Celem tych badań jest ocena wpływu/roli określonych/wybranych antyoksydantów, neuropeptydów lub neuronów (konkretnie KNDy; odpowiedzialnego za sprzężenie zwrotne estradiolu i wydzielanie luteiny) na przebieg cukrzycy typu 2. Modelem badawczym są szczury, myszy z uwarunkowaną genetycznie cukrzycą typu 2 wraz z indukowaną otyłością lub jej brakiem. Cukrzyca jest jedną z najczęściej spotykanych metabolicznych chorób przewlekłych u ludzi. Typ 2 stanowi poważne zagrożenie dla osób w dojrzałym wieku, diagnozuje się ją częściej u kobiet, a jej wystąpienie wiąże się również z otyłością. Podjęcie takich badań jest więc niezwykle ważne, a przyznanie środków finansowych na ich realizację świadczy o dobrym przygotowaniu projektodawców oraz właściwym zapleczu naukowym. Cukrzyca występuje również u zwierząt towarzyszących. Jednak u psów typ 2 cukrzycy (insulinoniezależna) stwierdza się niezwykle rzadko, nawet u osobników z otyłością. Dokonane u tego gatunku obserwacje kliniczne dowodzą powszechnego diagnozowania cukrzycy typu 1 (insulinozależnej) i jak się uważa najczęściej, jako wynik zapalenia trzustki o bardzo różnej etiologii. Cukrzycę typu 2 diagnozuje się natomiast u kotów, generalnie jednak u samców w starszym wieku. W odniesieniu do obu gatunków stwierdzono również predyspozycje rasowe do wystąpienia tej choroby. Podobnie jak i u ludzi, także u psów i kotów różnicuje się tzw. cukrzycę jatrogenną, rozwijającą się głównie u osobników poddawanych długotrwałej terapii lekami steroidowymi. Badania prowadzone w wymienionych projektach mają charakter nauk podstawowych, a ich wyniki na pewno będą miały znaczenie w lepszym zrozumieniu/poznaniu przebiegu choroby, ale przede wszystkim u ludzi. W odniesieniu do wymienionych gatunków zwierząt towarzyszących, w aspektach ich dotyczących, obserwacje te mogą być natomiast inspiracją do podjęcia analogicznych badań. Z wymienionych powodów trudno skwalifikować wskazane projekty, jako adekwatne do ocenianego kierunku.

ZO zaznacza wyraźnie, że afiliowanie badań do medycyny ludzi oraz fakt, iż kierownik projektu reprezentuje inną dziedzinę/dyscyplinę niż nauki weterynaryjne nie jest powodem dyskutowania. Interdyscyplinarność badań, łączenie nauk medycznych z weterynaryjnymi, jest jak najbardziej pożądana. Przykładem właściwej kwalifikacji projektu badawczego do dziedziny nauk weterynaryjnych jest: „*Poszukiwanie markerów genetycznych i epigenetycznych związanych z predyspozycją psów do rozwoju otyłości*” (zakończony w 2014 roku). Kierownikiem tego projektu był naukowiec reprezentujący dyscyplinę zootechniki i niezaliczony do minimum kadrowego kierunku weterynarii.

Badania naukowe związane wprost z ocenianym kierunkiem prowadzone są w samodzielnej jednostce WMWiNoZ – Instytucie Weterynarii (IW). Jednostka ta, po kolejnych przekształceniach, pod obecną nazwą istnieje od 2012 roku (dawniej – Katedra Weterynarii Rolniczej, Katedra Weterynarii), a aktualny Dyrektor kieruje nią od 2016 roku. IW jest jednostką bez struktury wewnętrznej, a tym samym nie ma jednoznacznie zdefiniowanych obszarów badawczych, które musiałyby dotyczyć poszczególnych katedr/zakładów/pracowni. Brak struktury wynika przede wszystkim z ograniczeń kadrowych. IW zatrudnia obecnie 27 pracowników naukowo-dydaktycznych, w tym: 2 profesorów z tytułem w zakresie nauk weterynaryjnych, 7 doktorów habilitowanych (w tym 6 w zakresie nauk weterynaryjnych); 12 doktorów (w tym 8 w zakresie nauk weterynaryjnych) oraz 4 asystentów – lekarzy weterynarii i 1 specjalistę (mgr inż.). Pośrednim wytłumaczeniem braku całkowicie samodzielnych kierunków badawczych opartych o własne zaplecze kadrowe i infrastrukturę (laboratoria) jest stosunkowo krótki okres istnienia tej jednostki oraz obciążenie jej dużym zakresem

obowiązków dydaktycznych związanych z powołaniem kierunku weterynaria. Instytut, musi więc i, prowadzi badania w ścisłej współpracy z pozostałymi jednostkami WMWiNoZ, co w znacznym stopniu wpływa na tematykę badań ale też w istotny sposób ją ogranicza.

Dorobek publikacyjny pracowników IW przedstawia poniższa tabela (opracowano na podstawie dokumentów przedłożonych przez władze Wydziału i Dyrektora IW):

rok	publikacja pracowników WMWZ prowadzących zajęcia na kierunku weterynaria (część A wykazu MNiSW)	w tym współautorstwo pracowników zatrudnionych w Instytucie Weterynarii
2017*	23	brak danych
2016	109	20
2015	97	9
2014	107	19
2013	99	17

* stan na 25.05.2017

Obecnie w IW nie realizuje się żadnego projektu badawczego. Z wskazanych przez Dyrektora IW 6-ciu projektów realizowanych w latach 2012-2017: 2 zakończono w 2012 roku, 2 – w 2014, 1 – w 2015 oraz 1 – w 2016 roku. Zgodnie z przekazanymi informacjami obecne kierunki badawcze IW dotyczą przede wszystkim: efektywności nowych biotechnik stosowanych w rozrodzie, w szczególności transferu zarodków u bydła i świń, nieinwazyjnych metod oceny zarodków, markerów molekularnych procesu zapalnego błony śluzowej macicy, epidemiologii i profilaktyki chorób środowiskowych (głównie kończyn), jakości higienicznej mleka przeżuwaczy. Zakres tych badań, choć tematycznie bardzo ograniczony, można uznać za zgodny z dziedziną nauki związaną z ocenianym kierunkiem. ZO odnotował, iż wyniki badań kadry IW prowadzone we współpracy z innymi jednostkami WMWiNoZ, są wykorzystywane w procesie kształcenia; głównie w ramach takich przedmiotów jak: *Biomechanika ruchu* (fakultet), *Biotechniki zarodka w rozrodzie zwierząt* (fakultet) oraz *Higieny mleka* (przedmiot obligatoryjny).

Ad.1.3

W odniesieniu do kierunku weterynaria obowiązuje Rozporządzenie MNiSW z dnia 29.09.2011 roku, w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów weterynarii i architektury (Dz. U. 207, poz. 1233). Określono w nim wymagania ogólne, ramowe treści kształcenia (w tym obowiązkowe przedmioty/moduły w grupie treści podstawowych i kierunkowych, minimalną liczbą godzin dla grup i przedmiotów/modułów oraz minimalną liczbą pkt. ECTS dla poszczególnych grup), także wymiar i liczbę pkt. ECTS dla staży klinicznych i praktyk, jak również zasadnicze cele kształcenia, i co najważniejsze ogólne oraz szczegółowe efekty kształcenia. Uchwała Senatu nr 385/2012 Senatu UPP z dnia 29.06.2012 r., w sprawie: efektów kształcenia dla kierunku weterynaria odwołuje się tylko do art.9b ust. 2 ustawy z dnia 27.07.2005 r Prawo o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z tym odwołaniem (Dz. U. 2012, poz. 572) treść brzmi: „Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia dla kierunków studiów weterynarii oraz architektury, uwzględniając wymogi dotyczące kształcenia i szkolenia przygotowujące do wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz architekta, określone w przepisach Unii Europejskiej.” Ponieważ w dniu podjęcia Uchwały przez Senat UPP obowiązywało

Rozporządzenie MNiSW z 2011 roku, do dnia dzisiejszego niezmienione, wg opinii ZO w Uchwale tej powinno być odwołanie do wymienionego rozporządzenia.

Integralną częścią Raportu Samooceny jest załącznik 1_1. *Opis zakładanych efektów kształcenia dla kierunku weterynaria na WMWiNoZ UPP*, w których wymieniono wszystkie szczegółowe efekty kształcenia dla kierunku weterynaria w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji zgodnie z w/w rozporządzeniem. ZO przekazano również 27-stronnicową „*Matrycę efektów kształcenia*”, z której wynika, że wszystkie kierunkowe efekty kształcenia są realizowane.

W wymienionym załączniku, każdemu szczegółowemu efektowi kierunkowemu przypisano symbol literowo-cyfrowy o konstrukcji przyjętej przez Wydział i opisanej na wstępie dokumentu. Symbolika ta jest wskazaniem do jej stosowania w sylabusach. Każdemu efektowi kierunkowemu nadano również sygnaturę (literowo-cyfrową), o konstrukcji przyjętej także przez Wydział i nie do końca jasnej, mającą być odniesieniem do efektów kształcenia w standardzie, w ocenie ZO w takim wykazie zbędnej.

Do Raportu Samooceny należy również Załącznik 1_2B – zestawienie 82 sylabusów. Opracowano je zgodnie z załącznikiem nr 1 do Zarządzenia 97/2012 Rektora UPP z dnia 30.08.2012 roku, w sprawie wprowadzenia wzoru sylabusu (karty przedmiotu/modułu) obowiązującego w UPP.

W formularzu sylabusu, a więc „*karty przedmiotu/modułu*” zawarto polecenie określenia efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznej, z nakazem nadawania im symboliki E1, E2 ... itd. oraz odniesienia ich do efektów kierunkowych.

Niestety, tylko w nielicznych zdefiniowano/założono efekty właściwe dla przedmiotu/modułu. Powszechnie wskazywane są (albo wprost przepisane, albo nieznacznie zmodyfikowane) kierunkowe efekty kształcenia. W konsekwencji w odniesieniu do wielu przedmiotów/modułów założono osiągnięcie tych samych/identycznych efektów kształcenia.

Przykład – efekty kierunkowe zgodne z standardem (Rozporządzenie MNiSW z dnia 29.09.2011r.) w zakresie wiedzy: „zna i opisuje prawidłowe struktury organizmu zwierzęcego: komórek, tkanek, narządów i układów”; „zna budowę, opisuje i wyjaśnia funkcję poszczególnych układów organizmu zwierzęcego (oddechowego, pokarmowego, krążenia, wydalniczego, nerwowego, ruchu, rozrodczego, hormonalnego, immunologicznego) oraz skóry”, w całości lub częściowo, są założonymi efektami kształcenia dla przedmiotów: anatomia zwierząt, anatomia topograficzna, andrologia i unasienianie, biologia, biomechanika ruchu, podstawy neurobiologii dla studentów medycyny weterynaryjnej, praktyka kliniczna I i II, staż kliniczny – choroby psów i kotów, staż kliniczny – choroby drobiu. Szereg podobnych przykładów można odnieść do innych przedmiotów.

Brak zdefiniowania zakładanych efektów kształcenia dla przedmiotu powoduje, że istnieje duży rozdzźwięk między wskazanymi w sylabusach efektami i możliwością ich realizacji w trakcie nauczania danego przedmiotu; np. dla przedmiotu chirurgia ogólna i anestezjologia, realizowanego w trakcie semestru VI, w kategorii wiedza przypisano efekt: „opisuje i interpretuje przyczyny i objawy, opisuje i interpretuje zmiany anatomopatologiczne, stosuje zasady leczenia i zapobiegania w poszczególnych jednostkach chorobowych” – efekt realizowany w trakcie wielu przedmiotów kierunku weterynaria (stąd kierunkowy), ponadto wątpliwie wprost adekwatny do przedmiotu „chirurgia ogólna i anestezjologia”. ZO stwierdził również przedmioty, którym przypisano identyczne efekty kształcenia w zakresie wszystkich kategorii; np. *anatomia zwierząt I i II* oraz *anatomia topograficzna* – co może wskazywać na brak konieczności realizacji dwóch różnych przedmiotów.

Odnoszenie tak sformułowanych zakładanych efektów kształcenia dla przedmiotu i oznaczonych, jako E1, E2 itd., do sygnatur kierunkowych wskazanych w załączniku 1_1 Raportu Samooceny (*Opis zakładanych efektów kształcenia dla kierunku weterynaria na WMWiNoZ UPP*) staje się, w takim ujęciu, nielogiczne.

Wątpliwości budzi również opracowanie jednolitego sylabusu dla przedmiotów trwających dłużej niż jeden semestr: anatomia zwierząt, histologia i embriologia, fizjologia zwierząt, farmakologia weterynaryjna, mikrobiologia, patofizjologia, patomorfologia, praktyka kliniczna I i II itd. Wskazuje to na możliwość osiągnięcia przez studenta wszystkich zakładanych efektów kształcenia już po zaliczeniu pierwszego semestru realizacji danego przedmiotu.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Uzasadnieniem dla oceny zadowalającej są następujące słabe strony koncepcji i efektów kształcenia oraz prowadzonych w jednostce badań w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów: Za słabe strony uznano: 1). W odniesieniu do kierunku weterynarii niewystarczające wykazanie związku w dokumencie Wydziału z opracowaniem Uniwersytetu w zakresie strategii i misji; zbyt lakoniczne odniesienia w obu dokumentach do kierunku weterynarii. 2). Zbyt wąski związek prowadzonych badań naukowych z dziedziną nauk weterynaryjnych. 3). Kadra nauczycieli akademickich mających stopnie naukowe i tytuł naukowy w dziedzinie nauk weterynaryjnych o wąskim zakresie specjalności. 4). Brak sprecyzowanych przedmiotowych efektów kształcenia w przypadku wielu modułów.

Za najważniejsze mocne strony uznano: 1). Udział w procesie kształcenia praktykujących lekarzy weterynarii oraz uznanych ekspertów w określonych specjalizacjach. 2). Widoczne zaangażowanie zatrudnionych na WMWiNoZ lekarzy weterynarii (z różnymi stopniami naukowymi) w prawidłową organizację procesu kształcenia.

Dobre praktyki

- Cykliczne spotkania studentów z praktykującymi lekarzami weterynarii oraz pracodawcami w ramach programu *Praktyka Nauce*. Tematyka prelekcji, nieskrępowana możliwość zadawania pytań umożliwia studentom poznanie ciekawych przypadków klinicznych oraz lepsze zorientowanie w problemach wykonywania zawodu lekarza weterynarii
- Stosowanie nowoczesnych metod dydaktycznych - *Wirtualny mikroskop*. Stale poszerzany, zdalnie dostępny zasób preparatów normologicznych i patologicznych umożliwia właściwe przyswajanie wiedzy przez studentów.
- W ramach programu stażowego POWR.03.01.00-00-S234/15, realizacja przez studentów poza obowiązkowych staży praktycznych.

Zalecenia

- Wzmocnienie aspektów odnoszących się do kierunku weterynarii w Strategii i Misji WMWiNoZ oraz UPP,
- Rozszerzenie kierunków badawczych o związane bezpośrednio z dziedziną nauk weterynaryjnych,
- W celu wyraźnego powiązania badań naukowych z dziedziną nauki weterynaryjne oraz rozszerzenia ich zakresu zaleca się wzmocnienie kadry nauczycieli akademickich zatrudnionych na WMWiNoZ o specjalistów z zakresu nauk weterynaryjnych
- Generalna przebudowa sylabusów (kart przedmiotów/modułów) w aspekcie definiowania zakładanych przedmiotowych efektów kształcenia.

Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia

- 2.1. Program i plan studiów - dobór treści i metod kształcenia
- 2.2. Skuteczność osiągania zakładanych efektów kształcenia

- 2.3. Rekrutacja kandydatów, zaliczanie etapów studiów, dyplomowanie, uznawanie efektów kształcenia oraz potwierdzanie efektów uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Ad.2.1 Program i plan studiów - dobór treści i metod kształcenia

Program kształcenia i plan studiów na ocenianym kierunku WMWiNoZ UPP określają następujące akty prawne: Uchwała nr 385/2012 Senatu UPP z dnia 29.06.2012 r., w sprawie efektów kształcenia na kierunku weterynaria; Uchwała nr 28/2012 Rady Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt UPP z dnia 02.07.2012 r., w sprawie zatwierdzenia planów studiów i programu kształcenia dla kierunku weterynaria – studiów jednolitych magisterskich; Uchwała nr 8/2/2016 Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach z dnia 26.02.2016 w sprawie zmian w programie i planie studiów na kierunku weterynaria; Uchwała nr 5/09/2016 Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach z dnia 23.09.2016 w sprawie zmian w programie i planie studiów na kierunku weterynaria.

Zgodnie z Rozporządzeniem MNiSW z dnia 29.09.2011r., w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów weterynarii i architektury (Dz. U. 207, poz. 1233) jednolite studia magisterskie na kierunku weterynaria trwają nie krócej niż 11 semestrów. Liczba godzin zajęć i praktyk nie powinna być mniejsza niż 5 100. Liczba punktów ECTS nie powinna być mniejsza niż 330. Na ocenianym kierunku WMWiNoZ realizowanych jest aktualnie 5 125 godzin zajęć (1 780 godzin – wykłady; 3 345 godzin – ćwiczenia + staże kliniczne+ praktyki) o łącznej liczbie punktów ECTS = 333. Realizowany program kształcenia, w zakresie godzin zajęć w grupie treści podstawowych i kierunkowych, staży klinicznych, praktyk oraz przypisanymi im punktami ECTS, jest więc zgodny z w/w Rozporządzeniem MNiSW.

Aktualnie obowiązuje również Rozporządzenie MNiSW z dnia 26.09.2016 r w sprawie warunków prowadzenia studiów (Dz. U. z 30.09.2016 r., poz. 1596). W Rozdziale 2 Warunki, jakie musi spełniać program kształcenia, zapisano: § 4. 1. *Program studiów dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia określa:* 1) *formę studiów;* 2) *liczbę semestrów i liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi kształcenia;* 2. *Program studiów umożliwia studentowi wybór modułów zajęć, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, o której mowa w ust. 1 pkt. 2.* Ponieważ Rozporządzenie MNiSW z dnia 29.09.2011 r. wskazuje obowiązek realizacji, co najmniej 330 punktów ECTS, to zgodnie z Rozporządzeniem MNiSW z dnia 30.09.2016 r., nie mniej niż 99 pkt. ECTS powinno być przeznaczone na zajęcia fakultatywne. Na ocenianym kierunku proponuje się aktualnie: 15 przedmiotów fakultatywnych z obowiązkiem wyboru 10, obejmujących łącznie 290 godzin (140 godzin wykłady; 150 godzin – ćwiczenia) i przypisanym 20 pkt. ECTS. Stanowią więc one **tylko 6% z realizowanych 330 pkt. ECTS**. Nawet jeżeli do przedmiotów do wyboru zostaną włączone lektoraty z języków obcych, które realizowane są w liczbie 100 godzin za które student uzyskuje 8 punktów ECTS to łącznie z przedmiotów wybieralnych student może uzyskać 28 punktów ECTS co stanowi **jedynie 8,5 % z realizowanych 330 pkt ECTS**. Fakt ten jest również niezgodny z obowiązującym w UPP Regulaminem Studiów (Załącznik do uchwały nr 345/2012 Senatu UP. Treść ujednoliconą Regulaminu z naniesionymi zmianami wprowadzonymi uchwałą nr 157/2014 Senatu UPP z dnia 23.04.2014 r. – zmiany obowiązują studentów rozpoczynających studia począwszy od roku akademickiego 2014/2015); w którym zapisano w § 11. 1. *Student dokonuje wyboru modułów i przedmiotów kształcenia w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS przewidzianej w programie studiów.*

Rozporządzenie MNiSW z dnia 29.09.2011 r. wskazuje obowiązek realizacji, co najmniej 5 100 godzin zajęć dydaktycznych w tym: 1 185 godzin dla grupy treści podstawowych, 1 785

godzin dla grupy treści kierunkowych, 300 godzin staże kliniczne, 560 godzin praktyki wakacyjne – łącznie zajęcia obowiązkowe to 3 830 godzin. Pozostałe 1 270 godzin pozostaje w dyspozycji jednostki/Wydziału i może być przeznaczone na zwiększenie liczby godzin w grupach treści: podstawowych i kierunkowych nowych przedmiotów lub zwiększenia liczby godzin przedmiotów wymienionych w standardzie, przedmiotów do wyboru, zajęć z języków obcych, przedmiotów humanistycznych, wychowania fizycznego, ochrony własności intelektualnej, bhp.

Porównanie standardu i realizowanych godzin na ocenianym kierunku w roku akademickim 2016/2017 przedstawia się następująco:

	standard		oceniany kierunek	
	ECTS	godziny	ECTS	godziny
grupa treści podstawowych	87	1 185	108	1 470
grupa treści kierunkowych	130	1 785	144	2 140
staże kliniczne	20	300	20	300
praktyki wakacyjne	15	560	15	560
inne*			26	365
fakultety			20	290
łącznie	252	3 830	333	5 125

*inne: język łaciński, wiedza obywatelska, technologie informacyjne, wiedza społeczna, wychowanie fizyczne, język obcy nowożytny, higiena zwierząt.

Na ocenianym kierunku realizuje się łącznie 5 125 godzin, a więc 25 godzin ponad wymagane minimum w standardzie. Pozostawione w standardzie godziny do dyspozycji jednostek (1 270 godzin) oraz 25 godzin ponad wymagane minimum rozdysponowano: 22% godzin - dla grupy treści podstawowych; 27% godzin - dla grupy treści kierunkowych; 28% godzin - dla przedmiotów dodatkowych (inne) oraz 23% godzin - dla przedmiotów fakultatywnych. Odwołując się do Rozporządzenie MNiSW z dnia 29.09.2011 r. wskazany podział (w tym zakres przedmiotów dodatkowych) nie przekroczył zapisów tego aktu. Jednak, w ocenie ZO zbyt duża liczba godzin została przeznaczona na przedmioty dodatkowe, w porównaniu do liczby godzin dla przedmiotów fakultatywnych, oferujących wiedzę ściśle związaną z ocenianym kierunkiem.

Treści kształcenia poszczególnych przedmiotów zostały ocenione na podstawie adekwatnego polecenia w sylabusie. Dobór treści programowych jest generalnie odpowiedni i mieszczący się w zakresie tematycznym danego przedmiotu. W dużej części przedmiotów uwzględniane są treści kształcenia wynikające z stanu aktualnej wiedzy w danym zakresie, chociaż w wielu przypadkach zalecana jest nieaktualna obligatoryjna literatura. Zalecanie podręczników wydanych wcześniej niż w ostatnich 10 latach dla tak dynamicznie rozwijającej się dziedziny naukowej jaką są nauki weterynaryjne nie powinno mieć miejsca. Przykłady zalecanej nieaktualnej literatury to: anatomia topograficzna (pozycje wydane w latach:1994,1988, 1975), andrologia i sztuczne unasiennianie (pozycje wydane w latach: 1997, 1998, 1999), biofizyka (pozycja z 1997 roku), biologia komórki (pozycja wydana w 1998 roku), Choroby koni – chirurgia koni (pozycja wydana w 1989 roku !), Choroby koni – rozród koni (pozycje wydane w latach 1972, 1976, 1996 !), Choroby psów i kotów – chirurgia psów i kotów (pozycja wydana w 1984 roku), Choroby psów i kotów – choroby zakaźne (pozycja wydana w 1999 roku), choroby psów i kotów – rozród (pozycje wydane w latach 1976, 1998), Choroby zwierząt gospodarskich – chirurgia (pozycja wydana w 1985 roku), Choroby zwierząt gospodarskich – rozród (pozycje wydane w latach 1976, 1972, 1977 !), Etologia, dobrostan i ochrona zwierząt (pozycje wydane w latach 1998, 1999), Parazytologia i inwazjologia (pozycja wydana w roku 1963 !!!). W sylabusach kilku przedmiotów takich jak Chemia,

Biochemia, Patofizjologia, Higiena produktów pochodzenia zwierzęcego, Immunologia, Mikrobiologia czy Okulistyka weterynaryjna nie zostały podane lata wydania zalecanych podręczników co uniemożliwia ocenę ich aktualności. Ponadto w sylabusie tak ważnego przedmiotu dla kierunku weterynaria jakim jest Patomorfologia nie została podana zalecana literatura co przy negatywnej ocenie kadry prowadzącej ten przedmiot ze względu na brak dorobku naukowego z tej specjalności czy też brak kompetencji do prowadzenia tego przedmiotu jest wysoko niepokojące i wskazuje na niemożliwość osiągnięcia przez studenta zalecanych efektów kształcenia. **Wskazywana w sylabusach literatura (obowiązkowa i uzupełniająca) generalnie odnosi się do pozycji zwartych w języku polskim; w odniesieniu do wielu przedmiotów datowana na ostatnie dwudziestolecie ubiegłego wieku lub początku obecnego. Tylko w pojedynczych przypadkach polecono pozycje obcojęzyczne, wydane w ostatnim dziesięcioleciu. Nie pozwala to w pełni uznać, że dobór treści programowych jest zgodny z aktualną wiedzą.**

ZO stwierdza również, że w niektórych kartach przedmiotów opis treści kształcenia jest zbyt ogólnikowy. Szczególnie negatywnym przykładem jest patofizjologia, realizowana w wymiarze 105 godzin w trakcie dwóch semestrów. Treści kształcenia zostały opisane trzema zdaniami, które można by określić, jako zwięzłą, słownikową wręcz definicję określenia „patofizjologia”. W wielu sylabusach brak jest rozdziału na treści kształcenia dotyczące wykładów i ćwiczeń: agronomia; badanie cytologiczne płynów ustrojowych, wydalin, wydzielin oraz biopłatów nabłonka dróg rodnych; biochemia; choroby koni – choroby wewnętrzne; choroby psów i kotów – chirurgia; choroby psów i kotów – rozród; choroby zwierząt gospodarskich – rozród; diagnostyka obrazowa; etologia, dobrostan i ochrona zwierząt; geriatryka i gerontologia weterynaryjna; histologia i embriologia zwierząt; ochrona środowiska; ortopedia koni sportowych; patofizjologia; podstawy neurobiologii dla studentów medycyny weterynaryjnej; podstawy psychologii zwierząt; pomoc w nagłych przypadkach; rehabilitacja i fizjoterapia zwierząt. ZO stwierdza również, że są przedmioty, których treści kształcenia nie uwzględniają aktualnego stanu wiedzy, ograniczając się do podstawowych, klasycznych aspektów; np. diagnostyka obrazowa – treści kształcenia odnoszą się przede wszystkim do badań RTG, USG, a zakładane efekty kształcenia tylko do RTG. Brak natomiast treści kształcenia i zakładanych efektów kształcenia w zakresie innych metod obrazowania, w tym przede wszystkim obrazowania warstwami.

Stosowane metody kształcenia nie odbiegają od powszechnie stosowanych na studiach wyższych. **Za wartość dodaną** należy uznać stosownie metod kształcenia opartych o opracowania własne studentów (w różnych formach), połączone z prezentacją w trakcie zajęć i dyskusją. Przykłady: administracja i ustawodawstwo weterynaryjne; biologia; choroby zwierząt futerkowych; choroby zwierząt gospodarskich – choroby zakaźne; ekonomika weterynaryjna; ochrona zdrowia publicznego w stanach zagrożeń; weterynaria sądowa; zoonozy.

Na podstawie przedstawionych dokumentów ZO stwierdza trafność doboru miejsc praktyk zawodowych, właściwy wymiar i termin ich realizacji, odpowiednią do liczby studentów proponowaną liczbą miejsc, co umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia.

W odniesieniu do określonych przedmiotów, osobnym problemem właściwego doboru treści i metod kształcenia, z uwzględnieniem zgodności treści programowych z aktualnym stanem wiedzy oraz praktyki badawczej, jest kadra akademicka – szczególnie patrz dalsza część Raportu Oceny. Przykład: 1) w trakcie wizytacji ZO hospitował zajęcia z niezwykle ważnego przedmiotu kierunkowego, jakim jest patomorfologia. Zajęcia prowadził nauczyciel akademicki, doktor inżynier nauk rolniczych. Tematem tych zajęć była, obok sekcji, praktyczna nauka pobierania mięśniowych biopłatów cienkoigłowych absorpcyjnych u psa. Z informacji ustnej Prodziekana nauczyciel ten posiada wiedzę dotyczącą technik pobierania materiałów biologicznych. Jednak obsada tych konkretnych zajęć nie była incydentalna,

bowiem jak wynika z dostarczonego ZO dokumentu: *obsada zajęć dydaktycznych na studiach jednolitych magisterskich kierunku weterynaria w roku akademickim 2016/2017*; nauczyciel ten, obok kierownika przedmiotu, jest jedynym prowadzącym ćwiczenia, nie mając ani wymaganej wiedzy ani też uprawnień do prowadzenia tak ważnego kierunkowego przedmiotu jakim jest patomorfologia. Dodatkowo ZO nie mógł ocenić dorobku naukowego i dydaktycznego tego nauczyciela, ponieważ nie zamieszczono Jego karty charakterystyki w załączniku 4B do RS (*Charakterystyka kadry niewchodzącej w skład minimum kadrowego, prowadzącej zajęcia na ocenianym kierunku, obejmująca nauczycieli akademickich prowadzących moduły zajęć wykazanych w tabeli 4.*). 2) Powierzenie kierownictwa przedmiotu, prowadzenia wykładów i ćwiczeń z zakresu równie ważnego przedmiotu dla kierunku - mikrobiologia weterynaryjna, nauczycielowi ze stopniem doktora nauk biologicznych. Kierownictwo przedmiotu pełni doktor nauk biologicznych, ekspert ds. genetyki medycznej, były pracownik Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu prowadzący zajęcia dla kierunku położnictwo, i który w swojej karcie charakterystyki (załącznik 4 A. do Raportu Samooceny – *charakterystyka kadry prowadzącej zajęcia na ocenianym kierunku obejmująca nauczycieli akademickich tworzących minimum kadrowe*) zapisał: główne zainteresowania naukowe związane są z zastosowaniem technik molekularnych oraz analiza białek owadźców (?) o działaniu przeciwdrobnoustrojowym. Wykazane publikacje odnoszą się do obserwacji molekularnych raka szyjki macicy u kobiet, wirusa brodawczaka u kobiet, nabłonka dróg oddechowych ludzi. Jedyną, którą można by uznać za związaną z naukami weterynaryjnymi, jest praca przeglądowa zajmująca się chorobą wirusową MERS-CoV, w etiologii, której za źródło wirusa uważa się wielbłądy i niezwykle groźną dla ludzi. Od 2014 roku nauczycielowi temu powierzono także prowadzenie zajęć z chorób zwierząt gospodarskich – choroby zakaźne co jest niedopuszczalne ponieważ nauczyciel ten nie będąc lekarzem weterynarii nie ma prawa wykonywania zawodu lekarsko –weterynaryjnego czyli nie posiada ani wiedzy ani też kompetencji do prowadzenia przedmiotu klinicznego!!!

Z powodów wyżej omówionych uchybień ZO nie może dokonać pełnej oceny zgodności realizowanych treści w ramach poszczególnych przedmiotów z zakładanymi efektami kształcenia, a także zgodności treści programowych z aktualnym stanem wiedzy w dziedzinie nauk weterynaryjnych.

Wypełnienie obowiązków Rozporządzenia MNiSW z dnia 26.09.2016 r., w sprawie warunków prowadzenia studiów (Dz. U. 2016, poz. 1596), w zakresie zapisów: Rozdział 3; §7, pkt. 4,2); Rozdział 2, §4, pkt. 4.4, 2), odnoszących się do programów studiów *o profilu ogólnoakademickim* oraz treści kształcenia służących zdobywaniu umiejętności i uczestnictwa w badaniach naukowych studentów, na standaryzowanym kierunku realizowane jest głównie w ramach działalności studenckich kół naukowych.

Na Wydziale funkcjonują: Koło Naukowe Medyków Weterynaryjnych (od 2013 roku) oraz Koło Naukowe Zootechników i Biologów (mającego wieloletnią tradycję). W ramach Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych (KNMW) działają sekcje: bujatryczna; patofizjologii psa i kota; weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego; fizjologii i patologii zwierząt nieudomowionych. Natomiast w Kole Naukowym Zootechników i Biologów (KNZiB) w 2017 roku studenci pracowali w ramach sekcji: anatomia zwierząt; genetyka zwierząt; ichtiologia; nauk behawioralnych; żywienie zwierząt monogastrycznych i amatorskich; żywienie zwierząt przeżuwających i mikrobiologia przewodu pokarmowego. Według informacji zawartych w sprawozdaniach w pracę obu kół zaangażowani są studenci ocenianego kierunku. Na spotkanie ZO z studentami działającymi w Kole Naukowym Medyków Weterynaryjnych stawiała się grupa kilkudziesięciu osób. Stwierdzili, iż realizowana przez nich tematyka badań wpływa głównie z ich inicjatywy, nie spotykają się z odmową w realizacji swoich pomysłów, mają dostęp do aparatury naukowej będącej wyposażeniem jednostek organizacyjnych Wydziału, nie

odnotowują trudności w finansowaniu wszystkich aspektów badań, a także podkreślili wsparcie ze strony opiekunów i Władz Wydziału.

Studenci uczestniczą w cyklicznych wydziałowych, ogólnouczelnianych oraz ogólnopolskich przeglądach dorobku kół naukowych, a studenci kierunku weterynaria odnoszą na nich sukcesy; np. Ogólnopolski Konkurs Weterynaryjnych Studenckich Kół Naukowych Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych: XI edycja 2016 – nagroda główna; X edycja 2015 – wyróżnienie; IX edycja 2014 – wyróżnienie. W latach 2015-2016 studenci byli współautorami 11 prac i co warto podkreślić głównie w czasopismach o profilu praktycznym. W 2017 roku studenci KNMW byli współorganizatorami 8th Meeting of the Young Generations Veterinary Anatomist oraz zaprezentowali na nim 9 doniesień. **Działalność obu studenckich kół naukowych** – liczba działających w nich studentów ocenianego kierunku – **w pełni spełnia wymogi związane z Rozporządzeniem MNiSW z dnia 26.09.2016 r.**

Pomijając niewłaściwą liczbę godzin i pkt. ECTS przeznaczonych na przedmioty fakultatywne, realizowany program studiów na ocenianym kierunku jest zgodny z standardem określonym z Rozporządzeniu MNiSW z dnia 29.09.2011r.

Analiza rozkładu zajęć i form weryfikacji zakładanych efektów kształcenia w poszczególnych semestrach roku akademickiego 2016/2017 przedstawia poniższa tabela (opracowano na podstawie załącznika 1_2A do Raportu Samooceny):

semest r	liczba					
	przedmiotó w	łączna godzin		egzaminó w	zaliczeń	
		zajęć	pracy własnej studenta		z oceną	bez oceny
1	10	479	472	3	6	1
2	11	500	359	4	5	2
3	9	481	382	3	5	1
4 ¹	10	521	395	3	5	2
5	9	474	368	3	6	0
6	8	510	390	4	4	0
7	8	465	431	6/7 ²	2	0
8 ¹	9 ²	615	302	5/6 ²	2	2
9	7	345	389	5/6 ²	2	0
10 ¹	9	570	350	3	4	2
11	4	165	135	0	4	0

1. W zakres semestru wchodzi zawodowe praktyki wakacyjne odpowiednio semestry: 4 – hodowlana; 8, 10 – kliniczna oraz w inspektoracie weterynaryjnym.
2. W odpowiednich semestrach realizowane są moduły: choroby zwierząt gospodarskich; choroby psów i kotów; choroby koni – każdy z treściami kształcenia (przedmiotami) odnoszącymi się do chorób wewnętrznych, chirurgii, chorób zakaźnych i rozrodu. ZO nie przedstawiono dokumentu opisującego zasady wystawiania oceny końcowej z modułu.

Analiza:

Obciążenie łączną liczbą godzin obowiązkowych zajęć dydaktycznych jest związane z obowiązkiem wypełnienia wymogów standardu, ale w wymiarze 1 270 godzin pozostawała w gestii Wydziału. W odpowiednim Rozporządzeniu MNiSW zapisano w Dziale II. pkt. 3. „ostatnie dwa semestry studiów powinny być ukierunkowane na kształcenie praktyczne, realizowane w ramach staży klinicznych pod nadzorem nauczyciela akademickiego.” Zapis nie wyklucza realizacji innych zajęć dydaktycznych. Należałoby rozważyć bardziej równomierne

obciążenie studenta godzinami obowiązkowych zajęć dydaktycznych w poszczególnych semestrach.

Zaliczenia bez oceny dotyczą takich przedmiotów jak: wychowanie fizyczne (sem. 1, 2); język obcy nowożytny (sem. 2, 4); mikrobiologia (sem. 3); praktyki zawodowe (sem. 4, 8, 10). Zgodnie z obowiązującym Regulaminem Studiów UPP w § 26; pkt. 3 zapisano: „*zajęcia dydaktyczne mogą być zaliczone bez wpisywania oceny, o ile stanowią część przedmiotu kończącego się oceną.*” Zgodnie z obecnie obowiązującym prawem przedmiot „wychowanie fizyczne” zmienił status – stąd wpis zaliczenia bez oceny można uznać za właściwy. Przedmiot „język nowożytny”, realizowany na ocenianym kierunku na różnych poziomach studiów, kończy się zaliczeniem z oceną w sem. 3 i egzaminem w sem. 5 – stąd wpis zaliczenia bez oceny w pozostałych semestrach jest właściwy. Przedmiot „mikrobiologia” realizowany jest w sem. 3 oraz sem. 4 i tu kończy się egzaminem. Dokonane wpisy są zgodne z Regulaminem studiów UPP. Jednak według opinii ZO tak istotny przedmiot dla ocenianego kierunku, jakim jest mikrobiologia, na każdym poziomie kształcenia **powinien zawierać jakąś formę sprawdzenia zakładanych efektów kształcenia** – a więc wpis z oceną. Natomiast bezwzględnie należy wprowadzić **formę zaliczenia połączoną z oceną dla wszystkich praktyk zawodowych**.

Z powyższego zestawienia wynika, że moduły: choroby zwierząt gospodarskich, choroby psów i kotów, choroby koni zaliczane są dodatkowym egzaminem i ta ocena jest wpisywana do protokołów zaliczeniowych oraz w suplemencie do dyplomu.

W Regulaminie studiów UPP w § 20; pkt. 6. zapisano: „*Liczba egzaminów, które student jest zobowiązany zdać w jednym roku akademickim nie powinna przekroczyć 8.*” **Przekroczenie w tym zakresie** odnotowano w roku IV, gdzie przewidziano 11/13 egzaminów (sem. 7 – 6/7; sem. 8 – 5/6). Jeśli przedmiot choroby koni kończy się dodatkowym egzaminem (sem. 9) – przekroczenie dotyczyłoby również roku V. W wszystkich dostarczonych ZO dokumentach brak informacji o przyjętym postępowaniu w wystawianiu ocen końcowych z w/w modułów.

W Regulaminie studiów UPP zapisano: § 40; 2. *Data ukończenia studiów jest data złożenia egzaminu dyplomowego, w przypadku kierunku weterynaria – data złożenia ostatniego, wymaganego planem studiów egzaminu.* Z powyższego zestawienia wynika, że ostatni egzamin odbywa się w trakcie sesji kończącej semestr 10. **To uchybienie powinno być jak najszybciej zlikwidowane** – ZO poinformował o tym Władze Wydziału podczas wizytacji.

Przedstawiony ZO do wglądu tygodniowy rozkład zajęć w semestrze letnim roku akademickiego 2016/2017 generalnie nie budzi zastrzeżeń. **ZO zauważyła jednak poważną niezgodność** tego dokumentu (stanowiącego załącznik nr 3 do RS) z załącznikiem 1_2A RS – plan studiów na rok akademicki 2016/2017, podpisanym przez Prodziekana. W pierwszym wymienionym ćwiczenia z przedmiotu **diagnostyka kliniczna i laboratoryjna** wskazane są w tygodniowym rozkładzie zajęć w trakcie semestru 6 (letnim) roku III; natomiast w planie studiów roku akademickiego 2016/2017 przedmiot (ćwiczenia i wykłady) jest wpisany do realizacji w semestrze 5 (zimowym) tegoż roku studiów. W dokumentacji przedstawionej ZO brak informacji (uchwały RW) dotyczącej tej zmiany. Zapewne na przesunięcie realizacji ćwiczeń z tego przedmiotu miał wpływ wyjątkowe obciążenie w tygodniowym rozkładzie zajęć semestru 6. Należałoby rozważyć następujące **zmiany dotyczące higieny procesu nauczania**: 1) w kolejnych dniach tygodnia zrównoważenie rozłożenia w czasie obciążeniem zajęciami dla poszczególnych grup; np. 1) Grupa GL3 sem. 6 w czwartek odbywa zajęcia w godzinach 8⁰⁰-9³⁰; (przerwa 1 godz. 45 min.); 11¹⁵-14³⁰; (przerwa 3 godz.); 17³⁰-20⁰⁰. 2) sem. 10 środa – poszczególne grupy realizują tylko 2,5 godzin ćwiczeń i tylko z jednego przedmiotu (choroby ptaków). 3) W planowaniu tygodniowego rozkładu zajęć w kolejnych latach akademickich, ZO zaleca zwrócenie uwagi na obciążenie tych samych grup zajęciami trwającymi do późnych godzin wieczornych; np. grupa GL4 w sem. 2, 4, 6, 8, 10 kończy zajęcia 19⁴⁵/20⁰⁰.

Ad 2.2

W obowiązującym UPP (Zarządzenie nr 97/2012 Rektora UPP z dnia 30.08.2012r.) formularzu sylabusu (karty przedmiotu/modułu) zamieszczono dwa polecenia odnoszące się do osiągania zakładanych efektów kształcenia: 1) *metody weryfikacji efektów kształcenia* z koniecznością odniesienia do „*numeru efektu*” (czyli E1; E2, ...) oraz 2) *formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu* z nakazem określenia „*procentowego udziału w końcowej ocenie*”. W większości kart odnoszących się do konkretnych przedmiotów/modułów podano tylko efekty kierunkowe (szczegółowe omówienie powyżej). W wyniku powyższego wiele przedmiotów o różnych treściach kształcenia (czasami bardzo odległych) zakłada te same efekty kształcenia, wskazując jednocześnie odmienne metody ich weryfikacji. W czasie realizacji przedmiotu Farmakologia weterynaryjna (semestr 5 i 6 III roku studiów) jednym z efektów kształcenia z zakresu wiedzy, który musi student uzyskać jest „*zapisuje leki na receptę*” (W3A_WP12). Ten sam efekt student musi uzyskać w ramach innego obligatoryjnego przedmiotu Farmacji weterynaryjnej, która realizowana jest w semestrze 5 III roku studiów, przy czym jest to efekt z zakresu umiejętności „*potrafi zapisać receptę na recepturowe i gotowe leki*” (W3A_UP09). Zgodnie ze zwyczajem akademickim podstawowymi metodami weryfikacji efektów kształcenia są zaliczenia cząstkowe (kolokwia) i egzaminy; takie też są najczęściej podawane w/w kartach. Jednak w odniesieniu do konkretnych przedmiotów/modułów niezwykle ważny jest aspekt nabycia/sprawdzenia umiejętności praktycznych studenta w zakresie treści kształcenia danego przedmiotu. Niestety, tylko w nielicznych kartach ta „*metoda*” jest wyartykułowana (czyli część praktyczna kolokwium/egzaminu). **ZO stwierdza, że w/w czynniki są powodem trudności w ocenie adekwatności przyjętych metod weryfikacji efektów kształcenia w konkretnym przedmiocie do treści (zakładanych efektów kształcenia) realizowanych w trakcie jego prowadzenia.**

Za wysoce pozytywne natomiast należy uznać, że w wielu kartach wśród metod weryfikacji efektów kształcenia uwzględniana jest również ocena: wykonania i opracowania prostego eksperymentu, raportu, projektu, prezentacji multimedialnej na zadany problem czy zagadnienie, samodzielnej lub w zespole pracy studenta, udziału w dyskusji, aktywność na zajęciach, wykonanie zadania praktycznego do rozwiązania w trakcie ćwiczeń (w grupach/indywidualnie).

Wiele zastrzeżeń budzą wskazane w kartach „*formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/ modułu*” i określenie ich „*procentowego udziału w końcowej ocenie*”. Przede wszystkim zaznacza się duża rozbieżność w wypełnieniu tego polecenia przez poszczególnych kierowników przedmiotu. Wymaga to bezwzględnie ujednolicenia; konieczne jest opracowanie/wskazanie jednoznacznych wytycznych, jakie informacje powinny być tu zamieszczone. Wiele przedmiotów w ustaleniu oceny końcowej uwzględnia w 100% tylko egzamin/zaliczenie końcowe, z pominięciem udziału ocen uzyskanych w trakcie zaliczeń cząstkowych, mimo że są one wskazane w poleceniu „*metody weryfikacji efektów kształcenia*” (np. anatomia zwierząt; biochemia; biologia komórki; biomechanika ruchu; chemia; chirurgia ogólna i anestezjologia; choroby ptaków; diagnostyka kliniczna i laboratoryjna; fizjologia zwierząt; farmakologia weterynaryjna; higiena produktów pochodzenia zwierzęcego; higiena zwierząt rzeźnych i mięsa; histologia i embriologia zwierząt; immunologia; patofizjologia; prewencja weterynaryjna). Szczególnie ważne jest to w przypadku przedmiotów, które trwają dłużej niż jeden semestr – w ogóle nie określono procentowego (lub jakiegokolwiek innego) udziału semestralnej oceny zaliczeniowej w ocenie końcowej.

Inne niejasności: wskazanie 100% udziału zaliczeń cząstkowych w ocenie końcowej – w zaliczeniach cząstkowych wystawiana jest ocena; następnie wyciągana „średnia”?; zaliczenie przedmiotu na podstawie ocen z przygotowanych wystąpień ustnych (= 100%) – ile tych wystąpień, „średnia”?; absolutnie niedopuszczalne jest zaliczenie przedmiotu (= osiągnięcie

zakładanych efektów kształcenia) tylko na podstawie obecności na zajęciach (np. okulistyka weterynaryjna; stomatologia weterynaryjna). W kilku przypadkach kierownik przedmiotu w ogóle nie odniósł się do tego polecenia, pozostawiając pole puste (np. choroby wewnętrzne koni; ortopedia koni sportowych; rehabilitacja i fizjoterapia zwierząt). Wątpliwości budzi również, stosunkowo często stosowany zapis w tym poleceniu: „ćwiczenia/wykłady” – najczęściej 50/50% lub w innych proporcjach (np. agronomia; biologia; biotechnologia zarodka w rozrodzie zwierząt; choroby owadów użytkowych; choroby psów i kotów – rozród; choroby ryb; choroby zwierząt futerkowych; choroby zwierząt gospodarskich – chirurgia, choroby wewnętrzne, rozród; felinologia; parazytologia i inwazjologia; propedeutika zawodu lekarza weterynarii; technologie w produkcji zwierzęcej). Treści wykładów i ćwiczeń powinny się wzajemnie uzupełniać w ramach kształcenia danego przedmiotu (zaznaczono to tylko w 1 sylabusie: choroby koni – choroby zakaźne); chyba, że zaliczenie ćwiczeń sprowadza się tylko i wyłącznie do oceny umiejętności praktycznych studenta – wtedy powinno być to zaznaczone. Forma zaliczenia przedmiotu to: zaliczenie częściowe/końcowe/egzamin/także różnego rodzaju opracowania, projekty studenta; a każda z nich może być – ustna/pisemna/teoretyczna/praktyczna, i jeśli jest stosowana, powinna mieć określony udział (ew. procentowy) w ocenie końcowej.

Omawiane polecenie zawiera również obowiązek wskazania „kryteriów” zaliczenia przedmiotu. Należałoby wskazać „step by step”, jakie warunki (kryteria) musi spełnić student, aby uzyskać zaliczenie przedmiotu = osiągnąć zakładane efekty kształcenia. Tylko w pojedynczych sylabusach (kartach przedmiotów), i to w ograniczonym zakresie, odniesiono się do tego polecenia.

Zgodnie ze standardem na ocenianym kierunku obowiązkowo są realizowane trzy moduły: choroby psów i kotów; choroby zwierząt gospodarskich i choroby koni. W ramach każdego z nich muszą być nauczane treści kształcenia w zakresie chorób wewnętrznych, chirurgii, rozrodu i chorób zakaźnych psów i kotów, zwierząt gospodarskich (świń i przeżuwaczy) oraz koni. Przedstawione sylabusy odnoszą się do wymienionych zakresów, brak natomiast karty opisującej moduł = brak informacji: jakie kryteria muszą być spełnione, aby uzyskać zaliczenie modułu (zakładane efekty kształcenia); jaka ocena wpisywana jest w protokole zaliczeniowym i suplemencie do dyplomu.

W obowiązującym w UPP Regulaminem studiów zapisano: § 10; ust. 5. *Warunki i tryb realizacji modułu/przedmiotu określa regulamin..... zawierający w szczególności: 2) planowane metody dydaktyczne i metody walidacji efektów kształcenia; 5) zasady i formy przeprowadzanych sprawdzianów, zaliczeń i egzaminów. Ust. 6. Regulamin, o którym mowa w ust. 5, podawany jest do wiadomości studentów na pierwszych zajęciach.*

ZO przedstawiono regulaminy obowiązujące w roku akademickim 2016/2017 następujących przedmiotów: anatomia zwierząt; anatomia topograficzna; choroby zwierząt gospodarskich; choroby zwierząt gospodarskich – choroby zakaźne; farmakologia weterynaryjna; patofizjologia; patomorfologia; żywienie zwierząt i paszoznawstwo.

Analiza (z pominięciem zastrzeżeń wymienionych powyżej):

- anatomia zwierząt; brak informacji o: liczbie zaliczeń częściowych (teoretycznych i praktycznych) w każdym semestrze; liczbie/formie zadawanych pytań/poleceń oraz skali ich oceniania w trakcie zaliczeń częściowych i egzaminie; kryteriach wystawienia oceny semestralnej i końcowej (skala).
- anatomia topograficzna; brak informacji o: liczbie/formie zadawanych pytań/poleceń oraz skali ich oceniania w trakcie zaliczenia teoretycznego i praktycznego; zupełnie niejasny pkt. 10 regulaminu przedmiotu. Wymaga aktualizacji „regulamin dla studentów odbywających zajęcia w Zakładzie Anatomii Zwierząt” – są tu m. in. odwołania do indeksu, Akademii Rolniczej.

- choroby zwierząt gospodarskich; brak informacji, jaka ocena jest wpisywana w protokole zaliczeniowym i w suplemencie do dyplomu.
- choroby zwierząt gospodarskich – choroby zakaźne; brak informacji o: liczbie/formie zadawanych pytań/poleceń oraz skali ich oceniania w trakcie zaliczeń częściowych/egzaminie; skali oceny końcowej.
- farmakologia weterynaryjna; brak informacji o: formie zadawanych pytań/poleceń oraz skali ich oceniania w trakcie zaliczeń częściowych i egzaminie; kryteriach wystawienia oceny semestralnej i końcowej (skala).
- patofizjologia; brak informacji o: liczbie zaliczeń częściowych (teoretycznych i praktycznych) w każdym semestrze; liczbie/formie zadawanych pytań/poleceń oraz skali ich oceniania w trakcie zaliczeń częściowych i egzaminie; kryteriach wystawienia oceny semestralnej i końcowej (skala).
- patomorfologia; brak informacji o: liczbie zaliczeń częściowych (teoretycznych i praktycznych) w każdym semestrze; liczbie/formie zadawanych pytań/poleceń oraz skali ich oceniania w trakcie zaliczeń częściowych i egzaminie; kryteriach wystawienia oceny semestralnej i końcowej (skala).
- żywienie zwierząt i paszoznawstwo; brak informacji o: formie zadawanych pytań/poleceń w trakcie zaliczeń częściowych i wejściówek.

ZO nie przedstawiono żadnego dokumentu, który wskazywałby na analizę skuteczności osiągania zakładanych efektów kształcenia. Takich informacji nie zawiera również Raport Samooceny.

Jedną z metod oceny skuteczności osiągania zakładanych efektów kształcenia są anonimowe ankiety studenckie. Na ocenianym kierunku ankiety przedmiotowe przeprowadza się zgodnie z Zarządzeniem Rektora nr 71/2016 oraz Kartą procedury P.166_UKdsJK, na formularzu P.166_F1 stanowiącym załącznik nr 2 do w/w rozporządzenia. Spośród 5 pytań dwa odnoszą się do oceny skuteczności osiągania zakładanych efektów kształcenia: pytanie 2: *sprecyzowanie wymagań wobec studentów (warunki zaliczenia, program zajęć, efekty kształcenia, punkty ECTS, i in.)* oraz pytanie 4: *obiektywność i rzetelność sprawdzania wiedzy i umiejętności studenta*. ZO posiadał do wglądu *Raport z analizy ankiet oceny zajęć dydaktycznych w roku akademickim 2015/2016, semestr letni* (załącznik nr 3 do w/w rozporządzenia, formularz P.166_F2).

Analiza: liczba ocenianych przedmiotów = 42; liczba respondentów w granicach 1 – 27 (w tym 26 przedmiotów poniżej 10); w przypadku następujących przedmiotów liczba respondentów zasadniczo od tych granic odbiegała: genetyka ogólna i weterynaryjna = 42, żywienie zwierząt i paszoznawstwo = 64, technologie w produkcji zwierzęcej = 117. We wskazanym roku akademickim (2015/2016) zgodnie z przedstawioną ZO Uchwałą nr 28/2013 Rady Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt z dnia 02.07.2012 roku, wymienione 3 przedmioty prowadzone były odpowiednio na roku: I sem. 2; II sem. 3 (**zimowy!**?); II sem. 4. Liczebność grup określa Uchwała 365/2012 UPP z dnia 27.06.2012 r., w której zapisano, iż grupy GL (ćwiczenia laboratoryjne, projektowe i warsztatowe) mają liczyć 15 osób (± 2). Z przedstawionego planu tygodniowego rozkładu zajęć wynika, że na wymienionych rocznikach zajęcia są realizowane w 3/4 grupach GL. Zestawienie powyższych faktów oznacza, iż maksymalna liczba potencjalnych respondentów może wynosić od 45 do 68. Wyjaśnienia wymagałaby zaskakująca liczba ankiet w odniesieniu do tych 3 wymienionych przedmiotów – takiej informacji nie ma w Raporcie z analizy ankiet oceny zajęć dydaktycznych.

W oparciu o dane z Raportu poniższa tabela przedstawia oceny dotyczące pytania 2 i 4; uwzględniono tylko przedmioty z liczbą respondentów powyżej 10; pominięto 3 przedmioty o zaskakująco wysokiej liczbie respondentów:

	liczba ankiet	pytanie 2 sprecyzowanie wymagań wobec studentów (warunki zaliczenia, program zajęć, efekty kształcenia, punkty ECTS, i in.)		pytanie 4 obiektywność i rzetelność sprawdzania wiedzy i umiejętności studenta. obiektywność i rzetelność sprawdzania wiedzy i umiejętności studenta.	
		Σ ocen dobrych (5+4)	Σ ocen słabych (3+2)	Σ ocen dobrych (5+4)	Σ ocen słabych (3+2)
anatomia zwierząt cz. II	20	20	0	17*	3
biochemia cz. II	20	20	0	15*	4
biofizyka	15	13	2	12	3
biostatystyka i metody dokumentacji	27	19	8	16*	9
choroby ryb	12	12	0	12	0
fizjologia zwierząt cz. II	17	17	0	16	1
higiena produktów pochodzenia zwierzęcego	16	13	3	13*	2
higiena zwierząt	18	16	2	16	2
histologia i embriologia cz. I	14	12*	1	11*	0
historia weterynarii i deontologia	16	7*	1	8*	0
mikrobiologia cz. II	18	15*	2	12	6
ochrona środowiska	21	17*	1	16*	2
podstawy psychologii zwierząt	18	16	2	17	1

* liczba ankiet ≠ Σ odpowiedzi

Analiza powyższego wskazuje, iż studenci generalnie pozytywnie oceniają sprecyzowanie wymagań, a więc kryteriów, zaliczenia przedmiotu (pytanie 2) oraz obiektywność i rzetelność sprawdzania wiedzy – czyli osiągania zakładanych efektów kształcenia (pytanie 4).

Raport kończy się rekomendacjami Kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia (KZdsJK). Odniesiono się w nich do dwóch przedmiotów z największą liczbą ocen słabych w odniesieniu do wszystkich 5 pytań ankiety: biostatystyka i metody dokumentacji oraz choroby psów i kotów – choroby wewnętrzne (dla ostatnio wymienionego liczba respondentów = 4). Z powyższego zestawienia wynika, iż należałoby również zasygnalizować problem w prawidłowym sprawdzaniu wiedzy studenta z przedmiotu mikrobiologia.

Zgodnie z zarządzeniem nr 90/2013 Rektora UPP z dnia 20.06.2013 r., (w sprawie wprowadzenia procedury zasięgania opinii absolwentów studiów pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich, bezpośrednio po zakończeniu studiów), na ocenianym kierunku przeprowadzono ankietę zgodną z treścią załącznika 3 do w/w.

Ankieta zawiera: 11 pytań odnoszących się do oceny programu studiów; 11 pytań w zakresie oceny warunków studiowania; 3 pytania otwarte oraz ostatnie pytanie – czy ukończony kierunek studiów jest godny polecenia.

Studia na ocenianym kierunku ukończył pierwszy rocznik – stąd wyniki tej ankiety powinny być głęboko przeanalizowane i być podstawą do podjęcia ewentualnych zmian zarówno w

odniesieniu do programu, warunków studiowania, przekazywanych treści kształcenia, zakładanych efektów kształcenia oraz metod/obiektywności ich weryfikacji.

ZO przedstawiono „Raport z analizy ankiet oceny studiów bezpośrednio po ich ukończeniu”, sporządzony zgodnie z obowiązującym w UPP załącznikiem nr 4 (formularz P.153_F3) do w/w rozporządzenia. Zgodnie z zapisami załącznika: 1. Przy opracowywaniu wyników ankiet stosuje się następujące wagi odpowiedzi, a liczbę punktów dla poszczególnych pytań oblicza się metodą średniej ważonej. Zdecydowanie tak / całkowicie – 2 pkt.; Raczej tak / w dużym stopniu – 1 pkt.; Nie mam zdania/ nie wiem – 0 pkt.; Raczej nie / w małym stopniu – (-1) pkt.; Zdecydowanie nie / wcale – (-2) pkt. 2. Wyniki ankiety są miarodajne, jeśli liczba oceniających studia stanowi > 30% liczby absolwentów w danym roku akademickim. 3. Średnia ocena odpowiedzi na pytanie **mniej lub równa 0**, wskazuje na konieczność podjęcia działań naprawczych.

Podana liczba respondentów w Raporcie = 50; co jest równoważne, iż było ich > 30% liczby absolwentów – a więc wyniki ankiet są miarodajne.

Analiza Raportu:

- 1) Pytania, których średnia ocen wyniosła ≤ 0 : nauczanie języków obcych (-0,02); zadowolenie z infrastruktury uczelni (0,00); realny wpływ na dydaktykę i zarządzanie uczelnią poprzez członków samorządu studenckiego (-0,38); dostęp do literatury specjalistycznej (-0,63); korzystanie z uczelnianego systemu pomocy w planowaniu kariery i wejściu na rynek pracy (-1,22).
- 2) Pytania, których średnia ocen była bliska 0: uzyskanie podstawowych umiejętności praktycznych, niezbędnych w przyszłej pracy zawodowej (0,02); baza socjalna uczelni (0,04).
- 3) Pytania, których średnia ocen nie osiągnęła 0,5: poziom kadry akademickiej (0,22); powtarzalność treści kształcenia (0,16); jakość polecanych materiałów dydaktycznych (0,45); liczba zajęć praktycznych (0,12).
- 4) Pytania, których średnia ocen wyniosła więcej niż 0,5: zadowolenie z wyboru studiów (1,49); program studiów spełnił oczekiwania (0,51); nabycie kompetencji społecznych: umiejętności samokształcenia, pracy w zespole, rozwiązywanie problemów, komunikowanie się (0,71); wystarczający udział praktyk zawodowych (0,57); zadowolenie z pracy dziekanatu (1,0); dostęp do sal komputerowych (0,69); dostępność do Internetu (0,75); realizacja zajęć sportowych (0,92); możliwość udziału w programach i praktykach zagranicznych (1,12); funkcjonowanie strony Internetowe Wydziału (0,88).

Pytanie czy ukończony kierunek jest godny polecenia: zdecydowanie tak 20% respondentów; raczej tak 66%.

Pytania otwarte:

1) *Które treści programowe (przedmioty) z punktu widzenia przyszłej pracy zawodowej uważa Pan/Pani za szczególnie przydatne*

Najczęściej wymieniane: choroby psów i kotów – staże kliniczne (8,69%); choroby psów i kotów – chirurgia (8,69%); diagnostyka obrazowa (7,24%); choroby koni (6,52%); choroby psów i kotów – choroby wewnętrzne (6,52%); anatomia zwierząt (5%); choroby zwierząt gospodarskich – choroby wewnętrzne (2,89%).

2) *Jeżeli niektóre treści programu należałoby udoskonalić dla potrzeb przyszłej pracy i bardziej dostosować do rynku pracy, to proszę je wymienić*

Najczęściej wymieniane: choroby psów i kotów – choroby wewnętrzne (20,75%); farmakologia weterynaryjna (19,81%).

3) *Inne uwagi i sugestie o studiach*

Ograniczony dostęp do zwierząt – pacjentów; uciążliwość częstych wyjazdów terenowych w trakcie realizacji przedmiotów dotyczących zwierząt gospodarskich.

Udzielane odpowiedzi przez absolwentów wskazują, że wybrali oni kierunek weterynarii w pełni świadomie, z określonymi oczekiwaniami w odniesieniu do treści i efektów kształcenia. Podjęte przez Wydział środki naprawcze: otwarcie w 2015 roku Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej, podpisanie umów o współpracę dydaktyczną z kilkoma jednostkami hodowlano-produkcyjnymi, zakup koni dydaktycznych, aktywizowanie studentów kierunku weterynarii do pracy w samorządzie studenckim, stałe powiększanie zasobów bibliotecznych, zwiększenie promocji Biura Karier UPP, zmiany kadrowe – są działaniami właściwymi, dającymi możliwość zlikwidowania ocen negatywnych.

Właściwym i istotnym, dla zapewnienia osiągania zakładanych efektów kształcenia jest wprowadzenie obowiązkowych dyżurów dla studentów II roku i wyżej, w Uniwersyteckim Centrum Medycyny Weterynaryjnej. W trakcie tych dyżurów studenci nie tylko służą, jako pomoc techniczna, ale również aktywnie uczestniczą we wszystkich procedurach dotyczących pacjentów.

Pozytywnym wsparciem dla osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia są także organizowane przez WMWN cykliczne spotkania w ramach programu Praktyka Nauce. W roku akademickim 2016/2017 odbyło 10 spotkań; z tego 5 dedykowano studentom kierunku weterynarii. Załoženiami tych spotkań są prelekcje połączone z dyskusją, prowadzone przez pracodawców, osoby odnoszące sukcesy w komercjalizacji badań, doświadczonych praktyków określonych specjalizacji. Wydział organizuje i finansuje również poza programowe praktyczne warsztaty dla studentów ocenianego kierunku, poszerzając tym samym możliwość osiągania zakładanych efektów kształcenia (np. warsztaty *Zarządzanie stadem oraz podstawy żywienia krów dojonych robotami udojowymi*, Gospodarstwo Rolne w Kiedrowie posiadające 230 krów mlecznych).

Za wartość dodaną w poszerzeniu możliwości osiągania zakładanych efektów kształcenia należy uznać: 1). Realizacja Programu Operacyjnego *Wiedza Edukacja Rozwój* (PO WER). Wydział pozyskał środki finansowe na realizację dodatkowych staży zawodowych krajowych i zagranicznych w wymiarze 1 lub 3 miesięcy. Dla studentów kierunku weterynarii przewidziano 82 miejsc. 2). Aktywny udział studentów kierunku weterynarii w pracach Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych (działającego od 2013 r.) oraz w innych kołach naukowych działających na Wydziale, np. Koła Naukowego Zootechników i Biologów (z m.in. sekcją anatomiczną, histologiczną, mikrobiologii przewodu pokarmowego zwierząt) – szczegóły wcześniejsza część Raportu Oceny. 3). działalność International Veterinary Students Association (IVSA) – oddział na ocenianym kierunku został powołany w 2013 roku. Studenci działający w tym stowarzyszeniu byli organizatorami: serii wykładów wygłaszanych przez uznanych specjalistów z zakresu chorób zwierząt, kompetencji lekarza weterynarii; dwóch Sympozjów: choroby wątroby psa i kota (2015), narządy zmysłów, a behavior psa i kota (2016); międzynarodowej wymiany studenckiej (Turcja, Grecja, Szkocja, Niemcy, Słowacja, Węgry) oraz 30 godzin kursu specjalistycznego języka angielskiego.

Ad 2.3

Warunki i tryb rekrutacji określają stosowne uchwały Senatu UPP, aktualnie obowiązująca Uchwała nr. 379/2016 z dnia 25.05.2016 r., w sprawie warunków i trybu rekrutacji na stacjonarne i niestacjonarne studia pierwszego stopnia oraz na jednolite studia magisterskie na rok akademicki 2017/2018. Do uchwały Rektor wydaje zarządzenia wykonawcze dotyczące przede wszystkim: powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej, terminarza rekrutacji, wysokości opłaty za postępowanie związane z przyjęciem na studia.

Wydziałową Komisję Rekrutacyjną (WKR) powołuje Dziekan oraz określa jej szczegółowy harmonogram pracy. Przewodniczący WKR (prodziekan) składa prorektorowi raport z postępów rekrutacji. Kandydat na oceniany kierunek musi zdawać na egzaminie maturalnym w opcji rozszerzonej dwa przedmioty: biologia i chemia.

Rekrutacja składa się z postępowania kwalifikacyjnego oraz podjęcia decyzji. Na stronie www. Uniwersytetu zamieszczone są obszerne informacje dla kandydatów. WKR podaje na stronie internetowej numer telefonu do kontaktu. Członkowie komisji na bieżąco udzielają kandydatom szczegółowych informacji (telefonicznie, mailem, bezpośrednie spotkania). Wyniki postępowania rekrutacyjnego są jawne; zamieszczane na stronie internetowej i odpowiednich ogólnodostępnych tablicach informacyjnych.

Zaliczanie etapów studiów określa Regulamin Studiów UPP stanowiący załącznik do Uchwały nr 345/2012 Senatu UP. Dział IV. *Zaliczenie semestru i roku studiów* Regulaminu, w §§ 20 – 28, szczegółowo opisuje postępowanie administracyjne, obowiązki dziekana, nauczycieli akademickich i studentów, skalę ocen, uznawanie efektów kształcenia. W § 23 wskazano, iż okresem rozliczeniowym jest semestr, a także wskazano procedurę i warunki jego zaliczenia. Zasady przenoszenia osiągnięć studenta, przyjęcie na studia w trybie przeniesienia opisuje § 16 Regulaminu. Zasady te są zgodne z obowiązującymi w kraju odpowiednimi aktami prawnymi. W dziale VIII. *Ukończenie studiów* Regulaminu w § 40, pkt. 2. zapisano: Datą ukończenia studiów jest data złożenia egzaminu dyplomowego, w przypadku kierunku weterynaria – data złożenia ostatniego, wymaganego planem studiów egzaminu.

Na kierunku weterynaria nie przewiduje się uznawalności efektów uczenia się.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Uzasadnieniem dla oceny częściowej dla kryterium „Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia”, są następujące słabe strony: 1). Realizowany program kształcenia oferuje zbyt małą liczbę godzin i punktów ECTS przeznaczonych na przedmioty fakultatywne. 2). Aktualny program studiów na rok akademicki 2016/2017 wskazuje, że ostatni egzamin jest przeprowadzany w sesji egzaminacyjnej po semestrze 10, co jest równoważne z ukończeniem studiów na ocenianym kierunku. 3). W większości treści kształcenia i zakładane efekty kształcenia niewłaściwe lub lakonicznie określone: te same dla dwóch różnych przedmiotów; jednakowe dla obu semestrów przedmiotów trwających dłużej niż jeden semestr; brak rozdziału na treści realizowane w trakcie wykładów i ćwiczeń. 4). Metody weryfikacji zakładanych efektów kształcenia w większości mało precyzyjne: brak dokładnego określenia metody weryfikacji (pisemne/ustne, praktyczne/teoretyczne), liczba poleceń; punktacja poleceń, wymagana minimalna liczba punktów, waga poszczególnych metod w ocenie końcowej. 5). Brak dokumentu wskazującego na analizę skuteczności zakładanych efektów kształcenia. Przypuszczalnie na ocenianym kierunku nie prowadzi się takich analiz 6). Niezgodności zatwierdzonego Uchwałą RW programem studiów z jego realizacją (realizacja przedmiotu diagnostyka kliniczna i laboratoryjna; brak egzaminu w sesji kończącej sem. 11). 7). Ze względu na obsadę personalną określonych przedmiotów (w tym brak kart charakterystyki kontraktowych nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku) powstają wątpliwości, co do właściwego doboru treści i metod kształcenia, z uwzględnieniem zgodności treści programowych z aktualnym stanem wiedzy oraz praktyki badawczej. 8) Wskazane powyżej uchybienia związane z higieną procesu nauczania.

Za mocną stronę należy uznać: 1). pozytywną oceną pierwszego rocznika absolwentów z wyboru studiów na ocenianym kierunku. 2). wprowadzenie w realizację kilku przedmiotów metod dydaktycznych opartych o pracę własną studentów.

Dobre praktyki

- Stosowanie wśród metod kształcenia opracowań własnych studentów (w różnych formach), połączonych z prezentacją w trakcie zajęć i dyskusją (w grupach lub indywidualnie); dyskusje panelowe. Rozwija to u studentów zdolność do

kompleksowego opracowania danego problemu i wyciągania wniosków oraz uczy prowadzenia rzeczowego dialogu, a także obrony wyrażanych przez nich opinii.

- Wprowadzenie obowiązkowych dyżurów dla studentów II roku i wyżej, w Uniwersyteckim Centrum Medycyny Weterynaryjnej.
- Cykliczna realizacja programu Praktyka Nauce oraz Programu Operacyjnego *Wiedza Edukacja Rozwój* (PO WER). Oba programy pozwalają studentom na znacznie szersze zapoznanie się z różnymi aspektami wykonywania zawodu lekarza weterynarii, a także uczą współistnienia w społeczeństwie obywatelskim.
- Aktywny i liczny udział studentów w pracach kół naukowych działających na Wydziale oraz w ramach Międzynarodowego Zrzeszenia Studentów Weterynarii (*International Veterinary Students' Association*, IVSA)

Zalecenia:

1. Zwiększenie oferty przedmiotów do wyboru.
2. Wprowadzenie formy egzaminu na ostatnim (11) semestrze, co zgodnie z obowiązującym prawem jest równoważne z datą ukończenia studiów.
3. Wprowadzenie form zaliczeń połączonych z wystawieniem oceny dla zawodowych praktyk wakacyjnych i przedmiotu mikrobiologia w pierwszym semestrze jego realizacji.
4. Poprawa kart przedmiotów w zakresie określenia treści kształcenia.
5. Uściślenie form weryfikacji zakładanych efektów kształcenia i kryteriów wystawiania oceny końcowej w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów.
6. Dokonanie oceny osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia na kierunku.
7. Należy bardzo wnikliwie przeanalizować aktualność i zasadność polecanej obowiązkowej literatury w stosunku do realizowanych przedmiotów.
8. Wyjaśnienie różnic między zatwierdzonym programem studiów i jego realizacją.
9. Zapewnienie właściwej obsady zajęć dydaktycznych, co będzie skutkowało możliwością osiągnięcia zakładanych przedmiotowych i kierunkowych efektów kształcenia.

Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia

3.1 Projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia

3.2 Publiczny dostęp do informacji

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Ad. 3.1

Początkiem działań podjętych w Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu w zakresie systemu zapewniania jakości kształcenia było przyjęcie Uchwały Senatu w czerwcu 2002 r. w sprawie wprowadzenia systemu wewnętrznej oceny o doskonalenie jakości kształcenia. Wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia obejmuje m.in.: projektowanie i zatwierdzanie programów kształcenia, weryfikowanie efektów kształcenia na poszczególnych kierunkach studiów, ocenę zajęć dydaktycznych dokonywaną przez studentów, wnioski z monitorowania kariery zawodowej absolwentów, wnioski z badania oczekiwań pracodawców i zgodności efektów kształcenia z potrzebami rynku pracy oraz działania w zakresie zapobiegania i wykrywania plagiatów. System podlega doskonaleniu i jest dostosowywany do zmieniających się uwarunkowań prawnych.

Zasady Systemu dotyczące projektowania, dokonywania zmian i zatwierdzania programu kształcenia określały: Uchwała Senatu UP z grudnia 2011 r. w sprawie wytycznych dla rad

wydziałów dotyczących tworzenia programów kształcenia oraz Zarządzenie Rektora z lutego 2012 r. w sprawie wzoru wniosków rad wydziałów, stanowiących podstawę do podjęcia przez Senat uchwał o określenie efektów kształcenia, utworzenie kierunków studiów lub wnioskowania o uprawnienia do prowadzenia kierunku studiów. Obecnie jest to Uchwała Senatu z czerwca 2015 r. w sprawie wytycznych dla rad wydziałów dotyczących tworzenia programów studiów.

Program kształcenia dla kierunku „weterynaria” przyjęty został przez Radę Wydziału, a następnie zatwierdzony przez Senat Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu Uchwałą Nr 385/2012 z czerwca 2012 r. w sprawie: efektów kształcenia dla kierunku weterynaria.

Mając na uwadze utworzenie kierunku „weterynaria” Wydział nawiązał międzynarodowe kontakty z Wydziałem Weterynarii w Paryżu, Centrum Reprodukacji w Maison d’Alfort, Faculty of Veterinary Medicine, Szent Istvan University Budapeszt, a także z prywatnymi lecznicami, gabinetami weterynaryjnymi w Polsce. Szkoda, że otwierając ten nowy kierunek studiów władze Wydziału nie wykazały zainteresowania nawiązaniem kontaktów z czterema polskimi Wydziałami Medycyny Weterynaryjnej o ugruntowanej renomie krajowej i międzynarodowej (pozytywne lub wyróżniające oceny PKA oraz akredytacja Europejskiego Stowarzyszenia ds. Kształcenia na Wydziałach Medycyny Weterynaryjnej *European Association of Establishments for Veterinary Education - EAEVE*) co w przypadku obowiązującego standardu kształcenia na kierunku weterynaria i zdefiniowanej sylwetki absolwenta przypuszczalnie byłoby bardzo korzystne. Natomiast, prowadzono rozmowy w sprawie prowadzenia praktyk z zakresu higieny zwierząt rzeźnych oraz produktów pochodzenia zwierzęcego (m.in. z kierownictwem oddziałów Inspekcji Weterynaryjnej województwa wielkopolskiego). Przeprowadzono również analizę rynku na podstawie ankietyzacji uczniów poznańskich liceów ogólnokształcących oraz z terenów województwa wielkopolskiego i lubuskiego. Przygotowując koncepcję oraz program kształcenia oparto się na obowiązującym rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów weterynarii i architektury (Dz. U. 2011 nr 207 poz. 1233), Plany studiów oraz efekty kształcenia opracowano po uwzględnieniu opinii interesariuszy wewnętrznych (kadra akademicka) oraz interesariuszy zewnętrznych (przedstawiciele praktyki gospodarczej związanych z kierunkiem). Program kształcenia dla wizytowanego kierunku zaopiniowany był przez Samorząd Studencki. W projektowaniu i zatwierdzaniu efektów kształcenia uczestniczą interesariusze wewnętrzni m.in. poprzez udział w posiedzeniach ciał kolegialnych takich jak: Senat Uczelni czy Rada WMWiNoZ. W procesie wprowadzania zmian w programach kształcenia biorą też udział kierownicy poszczególnych przedmiotów (na bieżąco opiniujący koncepcję i program kształcenia) oraz członkowie Kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia na kierunku Weterynaria (KZdsJK), w którego skład wchodzi zarówno interesariusze wewnętrzni (nauczyciele akademicy, studenci), jak i przedstawiciele otoczenia (Prezes Wielkopolskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, współwłaściciel lecznicy dla drobiu Avi-Vet Service oraz współwłaściciel lecznicy Centrum Zdrowia Małych Zwierząt w Poznaniu). Ponadto podczas wizytacji ocenianego kierunku studiów stwierdzono, że Wydział szeroko współpracuje z interesariuszami zewnętrznymi, w szczególności z osobami reprezentującymi różne obszary aktywności lekarsko-weterynaryjnej (m.in. z przedstawicielami Europejskiej Unii Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki; kliniki dla koni Equi Vet Serwis, Buk; Vetoquinol Biowet Sp. Z o.o., Gorzów Wlkp.; oraz z Wielkopolskim Wojewódzkim Lekarzem Weterynarii). Na Wydziale odbywają się spotkania Władz Wydziału z przedstawicielami otoczenia, a także spotkania nieformalne z częścią interesariuszy w ramach roboczych rozmów bilateralnych. Rozmowy dotyczą m.in. wskazanych i akceptowanych miejsc praktyk klinicznych (Wielkopolska Izba Weterynaryjna), miejsc praktyk w inspekcji weterynaryjnej (weterynaryjne władze wojewódzkie i powiatowe) Podczas spotkań formułowane są sugestie, następuje wymiana wzajemnych oczekiwań i

możliwości wprowadzenia zmian. Na spotkaniach omawiane była również obsada kadrowa Kliniki Dużych i Małych Zwierząt oraz istota i zakres wspólnych przedsięwzięć szkoleniowych oraz szkoleń specjalistycznych (okulistyka, echokardiografia, marketing i zarządzanie w weterynarii, oraz kursy dodatkowe, m.in. z zakresu zwalczania jałowoci u bydła). Na podstawie sugestii interesariuszy zewnętrznych zostały wprowadzone do programu studiów kolejne przedmioty fakultatywne tj. *Propedeutyka Zawodu Lekarza Weterynarii* (IV sem.), *Okulistyka weterynaryjna* (X sem.), *Stomatologia weterynaryjna* oraz *Ortopedia koni* (XI sem.). Zaproponowano też podniesienie poziomu kształcenia w zakresie ekonomiki weterynaryjnej i przeniesienie tego przedmiotu na ostatni semestr studiów, ponieważ wtedy studenci wykazują największe zainteresowanie aspektem organizacji i prowadzenia działalności weterynaryjnej. Największy wpływ na ostateczny kształt zmian przekazanych w drodze konsultacji mają jednak zawsze nauczyciele akademicy. Interesariusze- praktycy (kadra zatrudniona na kontraktach) prowadzą na kierunku regularne zajęcia, m.in. z zakresu chorób ptaków czy z chorób koni. Organizowane są również wysoko oceniane przez studentów kierunkowo specjalistyczne zajęcia prowadzone przez znanych specjalistów z zakresu patologii trzody chlewnej. Współpraca dydaktyczna obejmuje również zajęcia terenowe, które odbywają się w gospodarstwach rolnych (przykładowo: *Zarządzanie stadem* oraz *Podstawy żywienia krów dojonych robotami udojowymi*).

We współpracy z interesariuszami zewnętrznymi odbywają się także na WMWiNoZ cykliczne otwarte wykłady „Praktyka nauczyciela”, w trakcie, których zaproszeni goście prezentują studentom możliwości i sposób pracy w prowadzonych przez nich podmiotach, co ma bezpośredni wpływ na sprofilowanie zainteresowań studentów oraz ułatwienie im wyboru specjalności, w jakiej chcieliby się rozwijać zawodowo (np. specjalista z zakresu chorób dzikich zwierząt, Wielkopolski Wojewódzki Lekarz Weterynarii, Powiatowy Lekarz Weterynarii, Kierownik Zakładu Higieny Weterynaryjnej w Poznaniu). Ponadto przy współudziale dwóch kierunków: „weterynarii” i „zootechniki” organizowane jest Forum Zootechniczno-Weterynaryjne poświęcone zagadnieniom naukowym i praktycznym, jak również Poznańskie Forum Weterynaryjne poświęcone chorobom bydła i świń.

Bieżące monitorowanie oraz okresowy przegląd programu kształcenia na ocenianym kierunku odbywa się zgodnie z Zarządzeniem Rektora UP z sierpnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia procedury oceny programu kształcenia. Uczestnikami powyższego procesu są: Kierunkowy Zespół ds. Jakości Kształcenia (KZdsJK), w tym studenci i interesariusze zewnętrzni, nauczyciele akademicy, Prodzice ds. studiów oraz Rada WMWiNoZ. Załączniki procedury oceny programów kształcenia stanowią: Karta procedury, wykaz przedmiotów (modułów) podlegających ocenie, protokół oceny programu przedmiotu na podstawie sylabusu (karty przedmiotu), raport oceny programu kształcenia dla kierunku studiów oraz instrukcja oceny programu kształcenia na kierunku studiów. Monitorowanie i okresowy przegląd programów kształcenia uwzględniający jego ocenę na wizytowanym kierunku studiów należy do zadań KZdsJK, który dokonał oceny wszystkich przedmiotów w 1. roku kształcenia. Ocenie podlegają efekty kształcenia, treści programowe, sekwencje przedmiotów, formy i specjalności kształcenia, specjalności dyplomowania oraz praktyki zawodowe. W programie kształcenia uwzględniana jest ocena zajęć dydaktycznych sformułowana w ankietach studenckich oraz ocena studiów przez absolwentów bezpośrednio po ich ukończeniu. Monitoring obejmuje też odpowiedni dobór kadry zaangażowanej w proces kształcenia na kierunku „weterynaria”, współpracę z interesariuszami zewnętrznymi i wewnętrznymi (m.in. praktyki, poprzez zajęcia terenowe) oraz stosowanie procedury oceny programu kształcenia (ocena programów przedmiotów na podstawie sylabusów).

W efekcie działań monitorujących stwierdzono m.in. nieprawidłowości w sylabusach (np.: niezgodności w liczbie godzin wynikających z pkt. ECTS, konieczności uzupełniania literatury, doprecyzowania kryteriów zaliczenia przedmiotu i brak pracy własnej), konieczność

wprowadzenia zmiany sekwencji przedmiotów przy zachowaniu właściwej punktacji ECTS, np.: *Anatomia topograficzna* oraz *Żywnienie zwierząt i paszoznawstwo* (w ramach sem. III i IV) oraz przedmiotów *Weterynaria sądowa* oraz *Administracja i ustawodawstwo weterynaryjne* (w ramach sem. X i XI). Przeniesiony został na X i XI sem Staż kliniczny – choroby ptaków. W celu podniesienia jakości kształcenia opracowano ramowy program praktyk klinicznych (który był opiniowany przez Samorząd Studencki, Dyrektora Instytutu Weterynarii, Dyrektora Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej oraz starostów IV i V roku wizytowanego kierunku studiów). Zespół oceniający PKA stwierdził jednak w sylabusach szereg nieprawidłowości: przedmioty, które trwają dłużej niż jeden semestr mają identyczne treści oraz efekty kształcenia zarówno przedmiotowe, jaki i kierunkowe; w przedmiotach *Anatomia zwierząt* oraz *Anatomia topograficzna* znajdują się identyczne efekty przedmiotowe i odwołania do efektów kierunkowych; brak jest informacji na temat warunków zaliczenia wielu przedmiotów; identyczne efekty kształcenia dla różnych przedmiotów, w ocenie końcowej niewłaściwie przypisuje się 100 % wagi oceny z egzaminu bez uwzględnienia zaliczeń częściowych; zalecana jest nieaktualna literatura lub zalecane są podręczniki, które zawierają błędy merytoryczne. W programach kształcenia zauważono ponadto, że niewłaściwa jest sekwencja niektórych przedmiotów, występuje nierównomierne obciążenie studentów egzaminami końcowymi, brak jest wymaganej liczby przedmiotów do wyboru, dyskusyjne też jest ustalenie daty zakończenia studiów (ostatni egzamin powinien odbyć się w XI sem., a nie w sem. X)

Studenci będący interesariuszami wewnętrznymi mają wpływ na doskonalenie programu kształcenia oraz warunków i form jego realizacji poprzez uczestnictwo w ankietyzacji dotyczącej oceny jakości zajęć dydaktycznych oraz prowadzących nauczycieli akademickich. Badanie przeprowadzane jest w formie elektronicznej po każdym semestrze. W 2016 r. zmieniony został wzór ankiety. W ramach badania studenci oceniają nauczycieli akademickich i zajęcia w skali 2-5, gdzie 2 oznacza ocenę negatywną, a 5 ocenę bardzo dobrą. Ponadto studenci mogą zaznaczyć N, co oznacza „nie mam zdania, nie wiem”. W kwestionariuszu ankiety znajduje się 5 pytań, a ponadto miejsce na wypowiedź otwartą, w szczególności w przypadku ocen skrajnych (bardzo dobrej i negatywnej). Pytania zamieszczone w ankiecie dotyczą: przygotowania nauczyciela akademickiego do zajęć; sprecyzowanych przez niego wymagań wobec studentów (warunków zaliczenia, programu zajęć, efektów kształcenia, punktów ECTS itp.); organizacji zajęć i wykorzystania czasu (zastosowanych pomocy dydaktycznych, punktualności, powielania treści, w tym innych przedmiotów); obiektywności i rzetelności oceniania wiedzy i umiejętności studenta oraz uprzejmości i życzliwości nauczyciela akademickiego wobec studentów. Na podstawie analizy wyników ankiet udostępnionych podczas wizytacji można stwierdzić, że w ankietach studenckich dominowały oceny pozytywne. Podczas badania zostały jednak zauważone przez studentów nieprawidłowości, których usunięcie w trakcie działań naprawczych rekomendował KZdsJK. Mimo monitorowania na Wydziale minimum kadrowego kierunku „weterynaria” Zespół oceniający stwierdził, że obsada zajęć dydaktycznych bardzo ważnych przedmiotów dla kierunku weterynaria nie jest prawidłowa, ponieważ zarówno posiadane wykształcenie jak również posiadany dorobek naukowy osoby prowadzącej zajęcia nie jest zgodny z wykładanym czy nawet kierowanym przedmiotem (załącznik nr 6 raportu z wizytacji)

Analiza programów kształcenia prowadzona jest również w oparciu o wypełniane przy odbiorze dyplomu - Ankiety oceny studiów bezpośrednio po ich ukończeniu. W ankietach tych absolwenci w większości (ok. 72 %) pozytywnie ocenili program studiów, dla 48 % program pozwolił uzyskać podstawowe umiejętności praktyczne, natomiast na pytanie dotyczące zadowolenia z zajęć praktycznych tylko 2% odpowiedziało tak, natomiast połowa respondentów - raczej tak, ponadto tylko 8% absolwentów oceniła udział praktyk zawodowych, jako zdecydowanie wystarczający. W podsumowaniu tej części ankietyzacji KZdsJK uznała,

że niezadowolenie absolwentów ze zbyt małej liczby zajęć klinicznych, terenowych wynika prawdopodobnie z pewnych opóźnień w budowie i otwarciu uniwersyteckiej bazy klinicznej oraz braku bazy klinicznej dla dużych zwierząt. Dopiero od 2015 r. studenci wizytowanego kierunku zobowiązani są do pełnienia dyżurów klinicznych w Centrum Medycyny Weterynaryjnej, dzięki czemu mają kontakt z praktyką kliniczną, ale jedynie zwierząt towarzyszących (pacjentów w/w Centrum).

Dotychczas Wydział nie miał możliwości doskonalenia programu kształcenia w oparciu o wyniki z ogólnouczelnianego monitoringu losów zawodowych absolwentów, ponieważ prowadzony przez Biuro Karier uczelniany monitoring skierowany jest do absolwentów po 3 i 5 latach od ukończenia studiów i nie objął jeszcze absolwentów kierunku „weterynaria” (1. rocznik absolwentów wizytowanego kierunku pojawił się w 2017 r.). Do badania opinii absolwentów na temat różnych aspektów procesu kształcenia, w tym programu kształcenia stosowana jest ankieta, która w ubiegłym roku została udoskonalona (Zarządzenie Rektora z czerwca 2016 r., poprzednio obowiązywało Zarządzenie Rektora z czerwca 2013 r.). na podstawie tej ankiety absolwenci mają możliwość oceny programu kształcenia oraz warunków studiowania w skali 1-5, co więcej w ramach pytań otwartych wypowiadają się na temat przydatności treści kształcenia z punktu widzenia przyszłej pracy zawodowej, mają możliwość wskazania treści kształcenia, które należałoby udoskonalить w celu ich dostosowania do potrzeb rynku pracy, a także zamieszczenia innych uwag i sugestii o ukończonych studiach. Na ocenę programu kształcenia składa się 11 pytań, dotyczących: zadowolenia z wyboru kierunku studiów; spełnienia oczekiwań przez program kształcenia; programu kształcenia, czy umożliwił nabycie kompetencji przydatnych w przyszłej pracy zawodowej, takich jak: umiejętność samokształcenia, pracy w zespole, rozwiązywania problemów, komunikowania się itp.; kadry akademickiej, czy spełniła oczekiwania; poziomu nauczania języka obcego; treści kształcenia, czy powtarzały się w ramach poszczególnych przedmiotów; jakości polecanych materiałów dydaktycznych; liczby zajęć praktycznych np. laboratoriów, ćwiczeń terenowych; udziału w praktykach zawodowych; nadzoru ze strony opiekuna pracy dyplomowej.

Prace związane z monitorowaniem programów kształcenia są weryfikowane na podstawie sprawozdań cząstkowych sporządzanych KZdsJK. KZdsJK przygotowuje raporty: z analizy ankiet oceny zajęć dydaktycznych, zbiorcze z hospitacji zajęć, z analizy ankiet oceny studiów bezpośrednio po ich ukończeniu, protokoły oceny programu przedmiotu na podstawie sylabusu, raport oceny programu kształcenia. KZdsJK wykonując czynności zgodne z procedurami monitoruje na bieżąco jakość kształcenia, a wnioski działalności, stanowiące podstawę doskonalenia programu kształcenia. W procesie tym biorą udział także przedstawiciele studentów oraz interesariuszy zewnętrznych poprzez ich udział w pracach Zespołu. Niestety, bieżąca analiza danych zawartych w sylabusach wielu przedmiotów została przeprowadzona w sposób powierzchowny, co potwierdził Zespół Oceniający PKA oceniając jakość przedstawionych sylabusów dla wielu przedmiotów. Ponadto ze względu na nieodpowiednią obsadę kadrową niektórych przedmiotów oraz istotne braki w infrastrukturze (brak prosektorium i kliniki dla dużych zwierząt) osiąganie założonych efektów kształcenia jest niestety dyskusyjne.

Na podstawie wyników sporządzonych przez KZdsJK Rada Wydziału zatwierdza realizowany plan działań korygujących i naprawczych, który prezentowany jest na posiedzeniu Rady Wydziału na koniec każdego roku akademickiego. Raporty z funkcjonowania WSZJK Dziekan przekazywane są Prorektorowi ds. Studiów. Sprawozdanie z działania uczelnianego systemu jakości kształcenia za poprzedni rok akademicki Rektor udostępnia Senatowi do końca semestru zimowego.

Ad 3.2.

Podczas oceny kierunku „weterynaria” stwierdzono działania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w zakresie przeglądu zasobów informacyjnych, a w szczególności zapewniania poszczególnym grupom interesariuszy publicznego dostępu do informacji. Akty ogólnouczelniane tj. Zarządzenia Rektora Uniwersytetu, Uchwały Senatu oraz regulaminy znajdują się na stronie internetowej Uczelni w części przeznaczony dla studentów, w zakładce repozytorium dokumentów. Do monitorowania programów oraz warunków kształcenia, a także do pozyskiwania opinii studentów i absolwentów wykorzystuje się narzędzia informatyczne. Działaniem systemowym jest bieżąca weryfikacja wykorzystywanych źródeł informacji, które stanowią: strona internetowa Uczelni i WMWiNoZ, a w szczególności system informatyczny Wirtualny Dziekanat zapewniający udostępnianie studentom istotnych informacji. W ramach podjętych działań doskonalących strona internetowa Uczelni jest obecnie w trakcie przebudowy, natomiast informacje znajdujące się na stronie Wydziału zostały w ostatnim czasie znacznie uzupełnione.

Informację na temat zasad oraz metod weryfikacji oceny efektów kształcenia przekazują studentom na pierwszych zajęciach nauczyciele akademicki prowadzący przedmiot. Studenci poprzez stronę internetową Wydziału mają zapewniony dostęp do: planów studiów (od 2012/2013 oraz 2016/2017), sylabusów poszczególnych przedmiotów (wraz z określeniem rodzajów zajęć i wymiarem godzinowym, celem przedmiotu, metodami dydaktycznymi, efektami kształcenia i metodami ich weryfikacji oraz treściami kształcenia), przedmiotów do wyboru oraz ponadobowiązkowych, kierunkowych efektów kształcenia (dostępna jest stosowna Uchwała Senatu zatwierdzająca efekty kształcenia przyjęte dla kierunku „weterynaria”), obowiązującego dla kierunku „weterynaria” standardu kształcenia, a ponadto informacji o procesie kształcenia takich jak m.in.: praktyki (poszczególne koordynatorzy, termin zapisów, terminarz praktyk, propozycje miejsc praktyk), plan staży klinicznych, a także o organizacji toku studiów. Sylabusy dostępne są również poprzez Wirtualny Dziekanat Zintegrowanego Systemu Informatycznego HMS. Na stronie internetowej Wydziału zamieszczony jest ponadto skład osobowy komisji działających na Wydziale, w tym Kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia na kierunku Weterynaria. Dostępny jest także obowiązujący w Uczelni spis procedur i dokumentów obejmujących działanie WSZJK i UKdsJK, oraz zasady, warunki i tryb potwierdzania efektów uczenia się.

Z informacji uzyskanych podczas wizytacji wynika, że ze studentami wizytowanego kierunku odbywają się na Wydziale semestralne spotkania z opiekunami poszczególnych lat studiów, podczas których omawiane są bieżące sprawy związane z przebiegiem studiów oraz realizacją programu studiów. W trakcie spotkań szkoleniowych z pierwszym rokiem studiów przekazywana jest ponadto informacja na temat organizacji roku akademickiego, struktury organizacyjnej Wydziału oraz organizacji procesu dydaktycznego. Kwestie związane z praktykami omawiane są na spotkaniach ze studentami organizowanymi przez koordynatorów poszczególnych praktyk. Studenci mają możliwość zgłoszenia uwag i nieprawidłowości w zakresie dostępu do informacji o programie i procesie kształcenia na ocenianym kierunku oraz jego poprzez przedstawicieli w Samorządzie Studenckim, Kierunkowym Zespole ds. Jakości Kształcenia oraz Radzie WMWiNoZ. Wydział prowadzi ponadto stronę na portalu społecznościowym Facebook. W ramach działającego na Wydziale Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych odbywają się spotkania studentów z praktykami.

Poziom zadowolenia z dostępu do informacji oceniany jest w ramach WSZJK przez absolwentów poprzez ankietę oceny studiów bezpośrednio po ich ukończeniu. W ankiecie tej zamieszczone jest pytanie dotyczące oczekiwań do funkcjonowania strony internetowej Uczelni/Wydziału pod względem dostępności informacji w zakresie planów studiów, aktualnych komunikatów, Wirtualnego Dziekanatu. Z analizy udostępnionego podczas wizytacji raportu z ankietyzacji przeprowadzonej na kierunku po raz pierwszy wynika, że większość respondentów wysoko oceniła działanie Internetu oraz funkcjonowanie strony

internetowej Uczelni/ Wydziału, natomiast zdaniem znacznej grupy absolwentów dostęp do literatury specjalistycznej nie był wystarczający. Członkowie KZdsJK w odpowiedzi na opinie ankietowanych podkreślili, że kierunek „weterynaria” prowadzony jest w Uczelni od niedawna i każdego roku na podstawie sylabusów wysyłane jest do Biblioteki Głównej i Centrum Informacji Naukowej Uczelni zapotrzebowanie na kolejne podręczniki, co sprawia, że zbiory biblioteczne są sukcesywnie uzupełniane i powiększane, jednak w ograniczony zasób najnowszych pozycji anglojęzycznych z klinicznych specjalności weterynaryjnych uwzględniających gatunkowość.

Podczas wizytacji stwierdzono brak w zakładkach kandydat/ student informacji skierowanych do studentów niepełnosprawnych. Informacje takie znajdują się jedynie na stronie internetowej Uczelni, w części przeznaczony dla administracji.

Ze względu na to, że na stronie jednostki znajdują się jedynie plany studiów zamiast całego programu kształcenia, uniemożliwia to studentom zapoznanie się z treściami realizowanymi na zajęciach w danym przedmiocie i kandydatom na studia z całym programem kształcenia. Studenci natomiast poinformowali, że sylabusy udostępniają prowadzący. Wyniki z oceny nauczycieli akademickich są omawiane i opracowywane jedynie na posiedzeniach KZds.JK, a następnie przekazywane do Kierowników Instytutów, gdzie w przypadku złych wyników są przeprowadzane rozmowy z prowadzącymi. Ponadto w opracowaniach wyników nie są formułowane żadne wnioski ani zalecenia, co sugeruje, że wyniki z ankietyzacji nie są właściwie wykorzystywane.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Wizytowana jednostka określiła i stosuje zasady projektowania i zatwierdzania programów kształcenia oraz prowadzi na ocenianym kierunku monitorowanie i okresowe przeglądy programu kształcenia przy udziale interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych, a także ocenę osiągnięcia przez studentów oraz absolwentów zakładanych efektów kształcenia, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

W sposób ograniczony zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej oraz zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie kształcenia i realizacji procesu kształcenia prowadzonego na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Ocena publicznego dostępu do informacji powinna być prowadzona na Wydziale na podstawie opinii interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych, co umożliwi podejmowanie skutecznych działań służących podnoszeniu jego jakości, w oparciu o potrzeby odbiorców.

Dobre praktyki

Brak

Zalecenia

Zaleca się:

- podjęcie bardziej skutecznych działań w zakresie monitorowania procesu kształcenia (programy kształcenia, w tym sylabusy; obsada zajęć dydaktycznych);
- zamieszczenie na stronie internetowej Wydziału całego programu kształcenia na kierunku weterynaria, żeby umożliwić studentom zapoznanie się z treściami realizowanymi na zajęciach w danym przedmiocie i kandydatom na studia z całym programem kształcenia;
- zamieszczenie na stronie internetowej Uczelni w zakładce kandydat lub/i student informacji dedykowanej studentom niepełnosprawnym.

Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia

- 4.1. Liczba, dorobek naukowy/artystyczny oraz kompetencje dydaktyczne kadry
- 4.2. Obsada zajęć dydaktycznych
- 4.3. Rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Ad. 4.1

Zespół wizytujący PKA przeprowadził ocenę spełnienia wymagań dotyczących minimum kadrowego dla kierunku weterynaria na podstawie przesłanej dokumentacji, dokumentów przedstawionych podczas wizytacji i rozmów przeprowadzonych z władzami Wydziału. W ocenie uwzględniono w szczególności posiadane stopnie naukowe i specjalność naukową oraz dorobek nauczycieli akademickich. Sprawdzono również obciążenia dydaktyczne w bieżącym roku akademickim oraz złożone oświadczenia o wliczenie do minimum kadrowego, co pozwoliło uznać, że nie wszystkie osoby zgłoszone przez Uczelnię do minimum kadrowego spełniają warunek ujęty w art. 112a Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U z 2016r., poz.1842) oraz wymagania określone w § 10, 11 i 12 Rozporządzenia MNiSW z 26 września 2016 r.(Dz.U. z 2016r., poz. 1596)

Do minimum kadrowego kierunku weterynaria (studia stacjonarne jednolite magisterskie) prowadzonego na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu zgłoszono 25 nauczycieli akademickich, w tym 5 profesorów tytularnych (2 osoby z dziedziny nauk weterynaryjnych, w tym 1 profesor emerytowany, 2 osoby z dziedziny nauk biologicznych, dyscyplina biologia, 1 osoba z dziedziny nauk rolniczych, dyscyplina zootechnika), 8 doktorów habilitowanych (7 osób z dziedziny nauk weterynaryjnych, 1 z dziedziny nauki rolnicze, dyscyplina zootechnika) oraz 12 doktorów (9 osób z dziedziny nauk weterynaryjnych, 2 osoby z dziedziny nauki biologiczne, dyscyplina biologia). Po wnikliwej analizie dorobku naukowego wszystkich nauczycieli akademickich zgłoszonych przez Wydział do minimum kadrowego kierunku weterynaria Zespół Oceniający postanowił zaliczyć do minimum kadrowego ocenianego kierunku 19 nauczycieli akademickich, w tym 9 samodzielnych pracowników naukowych (dwóch tytularnych profesorów i 7 doktorów habilitowanych) oraz 10 doktorów, których wykształcenie i dorobek naukowy w pełni jest z zakresu dziedziny i dyscypliny nauk weterynaryjnych. Nie zaliczono do minimum kadrowego dla kierunku weterynaria 4 samodzielnych nauczycieli akademickich w tym 3 tytularnych profesorów z dziedziny nauk biologicznych (2 osoby) i z dziedziny nauk rolniczych (1 osoba) i 1 doktora habilitowanego z dziedziny nauk rolniczych oraz 2 doktorów nauk biologicznych. Pracownicy ci posiadają wprawdzie wysoce znaczący dorobek naukowy z dziedzin i dyscyplin naukowych takich jak biologia, w tym biologia medyczna, biologia molekularna, do których jednak nie odnoszą się efekty kształcenia z zakresu przede wszystkim wiedzy i umiejętności uzyskiwanych przez studentów w czasie kształcenia na kierunku weterynaria. Wykaz nauczycieli akademickich niezaliczonych do minimum kadrowego kierunku weterynaria wraz z uzasadnieniem przedstawiono w załączniku 5 raportu z wizytacji. Liczba nauczycieli akademickich zaliczonych do minimum kadrowego kierunku weterynaria jest właściwa w stosunku do liczby studentów ocenianego kierunku. Proporcja bowiem liczby nauczycieli akademickich zaliczonych do minimum kadrowego do liczby studentów jednolitych studiów magisterskich wynosi 1:18.3, co jest zgodne z § 14 Rozporządzenia MNiSW z 26 września 2016 r., (Dz.U. z 2016r., poz. 1596) określającego, iż proporcja ta nie może być mniejsza jak 1:60.

Niestety, struktura reprezentowanych specjalizacji nauczycieli akademickich zaliczonych do minimum kadrowego może budzić pewne zastrzeżenia, ponieważ 10 nauczycieli akademickich w tym dwóch tytularnych profesorów z dziedziny nauk weterynaryjnych jest specjalistami z zakresu rozrodu zwierząt zarówno towarzyszących jak i gospodarskich i koni, dwóch nauczycieli akademickich z minimum kadrowego należy do specjalistów z zakresu chorób

zakaźnych zwierząt, jeden jest specjalistą z zakresu chirurgii i diagnostyki obrazowej, dwóch nauczycieli akademickich jest specjalistami z zakresu chorób wewnętrznych, przede wszystkim kardiologii weterynaryjnej (1 osoba z zakresu kardiologii zwierząt towarzyszących i 1 osoba z zakresu kardiologii koni), jeden nauczyciel jest specjalistą z zakresu fizjologii dietetyki zwierząt, jeden z zakresu toksykologii weterynaryjnej, jeden nauczyciel jest specjalistą z zakresu administracji weterynaryjnej oraz jedna osoba z higieny zwierząt rzeźnych. Powyższe wskazuje na istotne braki w strukturze kadrowej. Praktycznie brakuje nauczycieli akademickich posiadających umiejętności i uznany dorobek naukowy z zakresu weterynaryjnych specjalności naukowych takich jak choroby ptaków, patomorfologia, patofizjologia, histopatologia, anestezjologia, farmakologia, weterynaryjna immunologia i immunologia kliniczna, mikrobiologia, parazytologia i inwazjologia weterynaryjna czy też prewencja weterynaryjna oraz higiena produktów pochodzenia zwierzęcego.

Oprócz nauczycieli akademickich z minimum kadrowego zajęcia na kierunku weterynaria prowadzi 53 nauczycieli akademickich, nie wchodzących w skład minimum kadrowego, w tym 11 osób z tytułem profesora (6 osób z dziedziny nauk rolniczych, dyscyplina zootechnika, 4 osoby z dziedziny nauk biologicznych, dyscyplina biologia, 1 osoba z dziedziny nauk biologicznych, dyscyplina biofizyka), 9 osób ze stopniem naukowym doktora habilitowanego (7 osób z dziedziny nauk rolniczych, dyscyplina zootechnika, 1 osoba z dziedziny nauk biologicznych, dyscyplina biologia oraz 1 osoba z dziedziny nauki leśnej, dyscyplina drzewnictwo), 17 osób ze stopniem naukowym doktora (6 osób z dziedziny nauk rolniczych, dyscyplina zootechnika, 6 osób z dziedziny nauk biologicznych, dyscyplina biologia, 2 osoby z dziedziny nauki weterynaryjnej, 1 osoba z dziedziny nauki chemicznej, dyscyplina chemia), 5 lekarzy weterynarii oraz 11 magistrów (5 mgr zootechniki, 3 mgr biologii, 1 mgr zoologii, 1 mgr rolnictwa i 1 mgr chemii). Zajęcia prowadzone są również przez 28 pracowników kontraktowych, w tym 20 lekarzy weterynarii.

Dorobek naukowy nauczycieli akademickich oraz pracowników kontraktowych jest bardzo zróżnicowany. Osoby prowadzące zajęcia z przedmiotów podstawowych (fizyka, chemia, biologia, matematyka), przedmiotów szczegółowych w zakresie nauk podstawowych (np. anatomia z histologią i embriologią, genetyka, fizjologia, biochemia), produkcji zwierzęcej (np. żywienie zwierząt, chów i hodowla zwierząt, higiena zwierząt) oraz przedmiotów dodatkowych legitymują się dobrym, bądź bardzo dobrym dorobkiem naukowym, wyrażającym się publikacjami w prestiżowych czasopismach z listy JCR oraz kierują lub są wykonawcami licznych projektów badawczych, które niestety nie są związane bezpośrednio z naukami weterynaryjnymi, do których odnoszą się efekty kształcenia. Osoby prowadzące zajęcia z nauk klinicznych, poza nielicznymi wyjątkami, do których należą specjaliści z rozrodu zwierząt, posiadają stosunkowo skromny dorobek naukowy, co wskazuje, że struktura kwalifikacji nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe jedynie w bardzo umiarkowanym stopniu spełnia wymogi prawa określone dla kierunków studiów o profilu ogólnoakademickim. Stwierdzono również, że dorobek naukowy dwóch nauczycieli akademickich z minimum kadrowego, który związany jest chorobami wewnętrznymi zwierząt towarzyszących i koni, a przede wszystkim kardiologią tych gatunków, nie posiada afiliacji poznańskiego Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach, co jednak prognozuje, że stworzenie odpowiednich warunków do prowadzenia badań w ramach specjalności weterynaryjnych powinno skutkować rozwojem badań z zakresu medycyny weterynaryjnej. Osoby na kontraktach praktycznie nie posiadają aktualnego dorobku naukowego, natomiast z reguły są uznanymi praktykami o określonych specjalizacjach klinicznych takich jak choroby ptaków, ortopedia koni, choroby wewnętrzne koni, choroby zwierząt gospodarskich, choroby psów i kotów.

Ad.4.2

Na podstawie przeprowadzonej analizy dorobku naukowego, hospitacji zajęć dydaktycznych oraz analizy prac etapowych z wielu przedmiotów należy stwierdzić, że kadra akademicka realizująca zajęcia na ocenianym kierunku studiów z zakresu przedmiotów podstawowych takich jak chemia, biofizyka, anatomia z histologią i embriologią, genetyka, fizjologia, biochemia, biologia komórki, ochrona środowiska oraz z przedmiotów z zakresu produkcji zwierzęcej (np. żywienie zwierząt i paszoznawstwo, chów i hodowla zwierząt, higiena zwierząt czy technologie w produkcji zwierzęcej) ma duże doświadczenie i kompetencje, gwarantujące osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia. Prawidłowy dobór i obsadę poszczególnych w/w przedmiotów gwarantuje bogaty i zróżnicowany pod względem formy i treści dorobek naukowy nauczycieli realizujących powyższe przedmioty.

Jednak zajęcia z niektórych przedmiotów wysoce istotnych dla osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia dla kierunku weterynarii prowadzone są przez nauczycieli akademickich, którzy nie posiadają wykształcenia weterynaryjnego i ich nawet bardzo znaczący dorobek naukowy nie jest związany z dziedziną nauk weterynaryjnych czy też ze specjalnościami weterynaryjnymi, których dotyczą treści programowe realizowanych przedmiotów. Z powyższego powodu obsada kadrowa następujących przedmiotów jest nieprawidłowa: Patofizjologia, Parazytologia i inwazjologia, Mikrobiologia, Immunologia, Prewencja weterynaryjna, Choroby zakaźne zwierząt gospodarskich czy Patomorfologia (ćwiczenia). Również ZO uznał za niewłaściwą obsadę kadrową następujących przedmiotów bezpośrednio związanych z naukami weterynaryjnymi jak Patomorfologia (wykłady), Farmakologia (wykłady i ćwiczenia), Choroby zwierząt gospodarskich – choroby zakaźne, które kierowane i prowadzone są przez nauczycieli akademickich posiadających stopnie naukowe z dziedziny nauk weterynaryjnych, lecz ich dorobek naukowy jest całkowicie rozbieżny z treściami przedmiotów, które realizują. Najwięcej kontrowersji wywołuje obsada kadrowa przedmiotu tak ważnego ze względu na specyfikę i niemożliwość wykonywania zawodu lekarza weterynarii przy braku osiągnięcia efektów kształcenia po jego realizacji, jakim jest Patomorfologia. Wręcz niedopuszczalne jest powierzenie prowadzenia wykładów w liczbie 90 godzin nauczycielowi akademickiemu posiadającemu, co prawda stopień naukowy doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych lecz nie mającego w dorobku naukowym ani jednej pracy z zakresu patomorfologii. Osoba ta posiada natomiast wysoce znaczący dorobek naukowy z zakresu prowadzonych przez lata badań związanych z niedoborami mineralnymi i zaburzeniami metabolicznymi występującymi u krów mlecznych w powiązaniu z zapaleniami gruczołu mlekowego (*mastitis*) i zaburzeniami w rozrodzie u tego gatunku zwierząt, co wskazuje, że powinna prowadzić zajęcia z zakresu rozrodu zwierząt zwłaszcza gospodarskich. Również ćwiczenia z przedmiotu Patomorfologia w liczbie 90 godzin prowadzone są przez nauczyciela kontraktowego nie będącego lekarzem weterynarii posiadającego natomiast stopień naukowy doktora inżyniera nauk rolniczych, co oznacza, że ćwiczenia z tego klinicznego, kierunkowego przedmiotu prowadzone są przez osobę nie tylko nie posiadającą odpowiedniej wiedzy ale również kompetencji. Nie ma ona prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii, a tylko taka osoba może wykonywać badania sekcyjne, pobierać próby do diagnostyki histopatologicznej i stawiać diagnozę po analizie obrazu histopatologicznego, oceniać występujące zmiany anatomopatologiczne i stawiać diagnozę występujących schorzeń, które skutkowały koniecznością eutanazji lub były przyczyną śmierci zwierzęcia. W załączniku 6 podano nieprawidłową obsadę zajęć dydaktycznych, również analiza wielu prac etapowych czy hospitacja zajęć (załącznik nr 3 i nr 7 raportu z wizytacji) wskazują na występujące nieprawidłowości. Powyższe nie pozwala na pełne osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów kształcenia dla kierunku weterynarii przede wszystkim z zakresu wiedzy i umiejętności, co zdecydowanie ogranicza możliwości absolwenta do prawidłowego wykonywania zawodu lekarza weterynarii. Ponadto wątpliwości budzi powierzenie kierowania i prowadzenia przedmiotu osobom niebędącym nauczycielami akademickimi, natomiast

będącymi praktykującymi lekarzami weterynarii nawet posiadającymi stopień naukowy doktora nauk weterynaryjnych, które prowadzą działalność leczniczą we własnych lecznicach lub klinikach (chirurgia koni, choroby ptaków, stomatologia weterynaryjna), jak również fakt, że kierownikami niektórych istotnych dla kierunku przedmiotów (np. choroby wewnętrzne koni, choroby zakaźne koni, rozród koni, choroby wewnętrzne zwierząt gospodarskich) są osoby niebędące samodzielnymi nauczycielami akademickimi. W jednym przypadku osobą odpowiedzialną za przedmiot Choroby ptaków jest lekarz weterynarii, co również nie powinno mieć miejsca.

Należy jednak podkreślić, że zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym prowadzone są głównie przez osoby posiadające odpowiednie doświadczenie zawodowe, odpowiadające zakresowi prowadzonych zajęć, co jest w wielu przypadkach możliwe dzięki współpracy i podpisanych umowach pomiędzy Wydziałem a lekarzami wolnej praktyki lekarsko-weterynaryjnej.

Kadra dydaktyczna posiada w większości odpowiednie kompetencje dydaktyczne, przejawiające się m.in. w stosowaniu zróżnicowanych metod dydaktycznych zorientowanych na zaangażowanie studentów w proces uczenia się (np. przygotowywanie prezentacji przez studentów na dany temat) i wykorzystywaniu nowoczesnych metod kształcenia (np. przekazywanie zabiegu operacyjnego on-line na salę wykładową, wykorzystanie fantomów). Pracownicy Wydziału prowadzą zajęcia w języku angielskim dla obcokrajowców z zakresu prewencji weterynaryjnej na studiach magisterskich na kierunku zootechnika oraz dla studentów zagranicznych przebywających na Wydziale w ramach programu Erasmus+.

Ad 4.3

Na podstawie analizy umów o pracę oraz uzyskanych informacji od władz dziekańskich, a także przeprowadzonych rozmów z pracownikami naukowo-dydaktycznymi w czasie wizytacji, należy stwierdzić, że dla nauczycieli akademickich będących w minimum kadrowym wizytowanego kierunku studiów Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu stanowi podstawowe miejsce pracy i wszyscy są zatrudnieni w Uczelni na czas nieokreślony. Dla większości z nich jest to pierwsze, a dla osób z długoletnim stażem, jak oświadczyli niektórzy pracownicy w czasie wizytacji, będzie zapewne jedynym miejscem pracy. Dowodzi to próbie prowadzenia stabilnej polityki kadrowej z zakresu nauk weterynaryjnych na Wydziale i Uczelni.

W ciągu ostatnich 4 lat 2 pracowników Instytutu Weterynarii uzyskało stopień doktora habilitowanego, a 4 asystentów i 2 doktorantów jest w trakcie realizacji prac doktorskich. Ze względu na dalece niepełne obsadzenie funkcji kierowników przedmiotów/modułów przez samodzielnych pracowników nauki, rozwój kadry prowadzącej proces kształcenia powinien ulec intensyfikacji. Polityka kadrowa Wydziału w odniesieniu do kierunku weterynaria, polegająca w dużej mierze na zatrudnianiu potrzebnych w danym czasie specjalistów na zasadzie kontraktu, nie sprzyja niestety trwałemu i właściwemu rozwojowi kadry. Również brak w Instytucie Weterynarii podziału na specjalistyczne zakłady nie sprzyja prowadzeniu badań z różnych specjalności nauk weterynaryjnych przez zatrudnioną w tej jednostce kadrę naukową.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Minimum kadrowe dla kierunku „weterynaria” prowadzonego na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu ogólnoakademickim spełnia wszystkie wymagania określone w ustawie z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U z 2016r., poz.1842) oraz wymagania określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 26 września 2016 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów (Dz.U. z 2016r., poz. 1596).

Jednak obsada kadrowa nie pozwala na całkowite osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów kształcenia ze względu na nieadekwatne do prowadzonego przedmiotu wykształcenie, bądź dorobek naukowy niektórych osób. Realizacja zajęć w zakresie przedmiotów klinicznych oparta jest w dużej mierze na osobach zatrudnionych na kontraktach.

Kadra prowadząca zajęcia z przedmiotów podstawowych, przedmiotów szczegółowych w zakresie nauk podstawowych i produkcji zwierzęcej oraz przedmiotów dodatkowych posiada wykształcenie i dorobek naukowy odpowiadające obszarowi kształcenia. Osoby prowadzące zajęcia związane z praktycznym przygotowaniem zawodowym posiadają w większości właściwe doświadczenie zawodowe, odpowiadające zakresowi prowadzonych zajęć.

Część kadry prowadzącej zajęcia z przedmiotów istotnych dla kształcenia na kierunku weterynarii posiada wykształcenie, bądź dorobek naukowy nieadekwatny do realizowanego programu i zakładanych efektów kształcenia. Kierownikami wielu przedmiotów są osoby nie będące nauczycielami akademickimi, zatrudnione na kontrakcie i/lub nie będące samodzielnymi pracownikami naukowymi. Polityka kadrowa Wydziału, polegająca w dużej mierze na zatrudnianiu potrzebnych w danym czasie specjalistów na zasadzie kontraktu, nie sprzyja prawidłowemu rozwojowi naukowemu kadry, będącej pracownikami Instytutu Weterynarii.

Dobre praktyki

brak

Zalecenia

- Podjęcie dalszych wysiłków w kierunku zatrudnienia samodzielnych pracowników naukowych ze specjalności klinicznych.
- Podjęcie weryfikacji zasad powierzania kierowania przedmiotem i/lub prowadzenia przedmiotu, którego realizacja jest niezbędna do uzyskania efektów kształcenia dla kierunku weterynarii przez uwzględnienie nie tylko wykształcenia ale przede wszystkim dorobku naukowego.
- Należy zrezygnować z powierzania kierownictwa przedmiotów klinicznych praktykującym lekarzom weterynarii, nawet jeśli posiadają stopień doktora nauk weterynaryjnych i są uznanymi w środowisku lekarzy praktyków autorytetami, ponieważ z reguły nie prowadzą oni badań naukowych, które są bezwzględnie wymagane jeżeli kierunek studiów ma profil ogólnoakademicki jak w przypadku weterynarii prowadzonej przez Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. O niedostatecznym dorobku naukowego i aktywności badawczej takich osób świadczy brak informacji ze strony Wydziału o dorobku naukowym tzw. nauczycieli kontraktowych
- Odsunięcie od prowadzenia zajęć dydaktycznych z przedmiotów bezpośrednio związanych z dziedziną nauk weterynaryjnych tzn. przedmiotów przedklinicznych (Patofizjologia) i przedmiotów klinicznych (Patomorfologia, Choroby zwierząt gospodarskich, Prewencja weterynaryjna, Parazytologia i inwazjologia) nauczycieli akademickich nie będących lekarzami weterynarii ze względu na brak kompetencji do realizacji powyższych przedmiotów
- Zapewnienie warunków rozwoju dla młodych pracowników naukowych biorących udział w procesie kształcenia, poprzez zintensyfikowanie badań naukowych w specjalnościach z zakresu nauk klinicznych.

Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Jednostka prowadząca kierunek weterynarii ma szeroką współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauki o Zwierzętach posiada podpisane umowy o współpracy z wieloma organizacjami i przedsiębiorcami z obszaru rolnictwa i weterynarii, w tym z gospodarstwami rolnymi, stadninami koni, klinikami i przychodniami weterynaryjnymi. Współpraca ta przejawia się w udziale tych podmiotów w realizacji programu kształcenia, w szczególności w realizacji zajęć praktycznych, staży klinicznych i praktyk, ale również praktykujący lekarze weterynarii na podstawie podpisanego kontraktu z Wydziałem prowadzą zajęcia lub nawet są kierownikami przedmiotów klinicznych obligatoryjnych lub fakultatywnych (Choroby ptaków, Choroby koni –chirurgia, Choroby koni-choroby zakaźne, Okulistyka weterynaryjna, Stomatologia weterynaryjna, Ortopedia koni sportowych, Staż kliniczny – Choroby zwierząt gospodarskich). Przedstawiciele pracodawców (praktykujący lekarze weterynarii, Wielkopolski Wojewódzki Lekarz Weterynarii) mają wpływ na program i realizację procesu kształcenia poprzez zgłaszanie uwag i sugestii, m. in. odnośnie wprowadzania przedmiotów fakultatywnych, przydatnych w praktyce lekarsko-weterynaryjnej. Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauki o Zwierzętach uzyskał finansowanie projektu w ramach programu „Studiujesz – praktykuj”, który obejmuje również studentów kierunku weterynarii.

Oprócz staży i praktyk studenci mają kontakt z otoczeniem zawodowym w ramach cyklicznych spotkań „Praktyka nauce”, które przybliżają studentom ocenianego kierunku praktyczne aspekty rynku pracy.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Szeroka współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym umożliwia praktyczne kształcenie studentów, szczególnie w zakresie chorób koni, zwierząt gospodarskich (krów, małych przeżuwaczy i trzody chlewnej) i ptaków, ponieważ Wydział nie posiada własnych klinik dla tych gatunków zwierząt oraz zatrudnia niewystarczającą liczbę nauczycieli akademickich będących samodzielnymi pracownikami naukowymi lub posiadający, co najmniej stopień doktora nauk weterynaryjnych, którzy są specjalistami praktykującymi w zakresie leczenia chorób koni, zwierząt gospodarskich (przeżuwaczy i trzody chlewnej) oraz ptaków. Współpraca z praktykującymi lekarzami weterynarii lub lekarzami zatrudnionymi w inspekcji weterynaryjnej lub nadzorującymi rzeźnię czy zakłady przetwórstwa mięsnego pozwala również na dostosowanie programu kształcenia do potrzeb praktyki lekarsko-weterynaryjnej.

Dobre praktyki

brak

Zalecenia

brak

Kryterium 6. Umieędzynarodowienie procesu kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Na kierunku weterynarii tworzone są warunki umieędzynarodowienia procesu kształcenia, a władze Wydziału wspierają międzynarodową mobilność studentów i nauczycieli akademickich. Przygotowywane są oferty wyjazdów dla studentów i pracowników, aby stwarzać możliwość wyjazdów zagranicznych. Na zajęciach językowych jest prezentowana część specjalistycznej terminologii używanej w ramach kształcenia na kierunku. Studenci wykorzystują możliwość kształcenia na europejskich fakultetach weterynaryjnych w ramach programu Erasmus+. Dwudziestu jeden studentów kierunku weterynarii realizowało część programu kształcenia w ramach programu Erasmus+ w Niemczech, Portugalii i Rumunii, bądź brało udział w praktykach zagranicznych w ramach programu Erasmus+ (5 studentów) i programu

„Studiujesz-praktykuj” (14 studentów) m. in. w Wielkiej Brytanii, Irlandii, Hiszpanii, Portugalii. W ramach programu Erasmus+ na kierunku weterynaria przebywało 3 studentów z Portugalii. W 2016 r. stworzono ofertę 2 anglojęzycznych modułów dydaktycznych dla studentów zagranicznych w ramach programu Erasmus+. Kierunek weterynaria współpracuje z Instytutem Biologii Zwierząt Gospodarskich im. Leibniza w Dummerstorf (Niemcy). Wynikiem tej współpracy są wykłady dla studentów prowadzone przez pracowników Instytutu oraz wspólne badania i publikacje naukowe. Niektóre zajęcia terenowe zostały przeprowadzone na fermie doświadczalnej Instytutu. Studenci kierunku weterynaria uczestniczyli w wielu wyjazdach i wymianach narodowych w ramach Międzynarodowego Zrzeszenia Studentów Weterynarii (IVSA). Zagraniczni prelegenci zapraszani są również na spotkania w ramach cyklu „Praktyka nauczyciela” oraz Forum Zootechniczno-Weterynaryjnego, w których licznie uczestniczą studenci. Wiele osób realizujących proces kształcenia na kierunku weterynaria bierze udział w realizacji zajęć w języku angielskim w ramach projektu „European Master of Comparative Pathology” i specjalności Animal Production Management na kierunku zootechnika.

Według opinii studentów Jednostka stwarza warunki do umiędzynarodowienia procesu kształcenia przez lektorat z kilku języków obcych oraz możliwość udziału w programie Erasmus+. Wszelkie informacje o tym programie wymiany, kraje, do których można się udać na wymianę, zasady rekrutacji oraz wymagane dokumenty są dostępne na stronie internetowej. Ponadto prowadzone są działania promujące udział w wymianach przez spotkania informacyjne. Studenci w procesie ubiegania się o udział w wymianie mogą liczyć na wsparcie Pełnomocnika ds. Wymiany, który pomaga w kompletowaniu dokumentacji i tworzeniu programów semestru, na które student ma wyjechać. W ramach wizytowanego kierunku studenci chętnie biorą udział w wymianie.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Na kierunku weterynaria istnieją warunki do rozwijania współpracy międzynarodowej w zakresie działalności dydaktycznej i naukowej. Wydział wspiera międzynarodową mobilność studentów kierunku weterynaria oraz podejmuje współpracę w zakresie działalności dydaktycznej i naukowej z zagranicznymi instytucjami.

Słabą stroną Wydziału w tej kwestii jest małe zainteresowanie kadry dydaktycznej kierunku weterynaria wyjazdami do europejskich Fakultetów Weterynaryjnych na staże naukowo-dydaktyczne w ramach stypendiów post-doktoranckich (postdoc) co z pewnością przełożyłoby się na zwiększenie mobilności studentów tego kierunku. Również liczba umów podpisanych z ośrodkami zagranicznymi kształcącymi studentów na kierunku weterynaria nie jest zbyt liczna o czym świadczy umiarkowana liczba studentów wyjeżdżających na studia do zagranicznych ośrodków akademickich i przyjeżdżających w celu kształcenia się na kierunku weterynaria na poznańskim Wydziale.

Dobre praktyki

- Dobra mobilność międzynarodowa studentów na praktyki zawodowe, dzięki uzyskaniu projektu w ramach programu „Studiujesz – praktykuj”

Zalecenie

- Zwiększenie mobilności międzynarodowej nauczycieli akademickich,
- Rozszerzenie wymiany studenckiej,
- Przygotowanie oferty studiów w języku angielskim.

Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia (E2)

7.1. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa

7.2. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne

7.3. Rozwój i doskonalenie infrastruktury

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Ad. 7.1

Infrastruktura Wydziału w pełni zaspokaja potrzeby nauczania studentów kierunku weterynarii w zakresie przedmiotów podstawowych, przedmiotów szczegółowych w zakresie nauk podstawowych i produkcji zwierzęcej oraz przedmiotów dodatkowych. Uczelnia dysponuje w tym zakresie obszerną bazą dydaktyczną (sale wykładowe, sale seminaryjne, dobrze wyposażone sale laboratoryjne). Z kolei nauczanie kierunkowych przedmiotów klinicznych jak Choroby psów i kotów, Staże kliniczne z chorób psów i kotów, czy Diagnostyka obrazowa i Chirurgia i anestezjologia weterynaryjna, oparte jest o nowoczesne, dobrze wyposażone Centrum Medycyny Weterynaryjnej, obsługujące dużą liczbę małych zwierząt (3391 pacjentów w 2016 r.). W Centrum odbywają się ćwiczenia kliniczne, staże kliniczne oraz część praktyk klinicznych z następujących przedmiotów: Choroby psów i kotów - choroby wewnętrzne, Choroby psów i kotów – choroby zakaźne, Choroby psów i kotów – rozród, Choroby psów i kotów- chirurgia, Staże kliniczne z chorób psów i kotów oraz Chirurgia i anestezjologia, Diagnostyka obrazowa oraz Patomorfologia. Dodatkowo studenci mogą pełnić w Centrum dobrowolne dyżury. Centrum jest strukturą Wydziału niezależną od Instytutu Weterynarii i działa na zasadach komercyjnych, co zdecydowanie utrudnia wykorzystanie pacjentów do zajęć dydaktycznych. W Centrum znajduje się sala do przeprowadzania badań z zakresu diagnostyki obrazowej wyposażona w aparat RTG, aparaty USG, aparaturę endoskopową. Jednak diagnostyka obrazowa może być przeprowadzana jedynie na małych pacjentach.

Sekcje małych zwierząt odbywają się w Sali prosektoryjnej Centrum Medycyny Weterynaryjnej, przy czym ze względu na wyposażenie tej sali prosektoryjnej w jeden stacjonarny stół sekcyjny oraz w dwa stoły sekcyjne jezdne, pomimo to możliwość kilkukrotnego wykonywania przez każdego studenta sekcji małych zwierząt jest ograniczona. Obok sali sekcyjnej znajduje się pomieszczenie, w którym istnieje możliwość utrzymania niskiej temperatury, co jest wymagane do przechowywania zwłok zwierząt. Niestety studenci kierunku weterynarii nie mają możliwości nawet uczestniczenia w sekcjach diagnostycznych dużych zwierząt (krów, świń i koni) jak też nie mają możliwości uczestniczenia w zajęciach z anatomii opisowej prowadzonych na zwłokach dużych gatunków zwierząt, ponieważ ani Centrum Medycyny Weterynaryjnej ani też sala prosektoryjna Zakładu Anatomii Zwierząt nie są wyposażone w specjalistyczny dźwig transportowy dla dużych zwierząt ani też w specjalistyczne stoły do przeprowadzenia sekcji dużych zwierząt.

Wydział nie dysponuje klinikami dla koni, zwierząt gospodarskich oraz ptaków i nauczanie chorób tych gatunków zwierząt w ramach przedmiotów Choroby koni (choroby wewnętrzne koni, chirurgia koni, choroby zakaźne koni, rozród koni), Choroby zwierząt gospodarskich (choroby wewnętrzne zwierząt gospodarskich, chirurgia zwierząt gospodarskich, rozród zwierząt gospodarskich i choroby zakaźne zwierząt gospodarskich), Choroby ptaków oraz Staże kliniczne z chorób koni, chorób zwierząt gospodarskich i ptaków oparte jest jedynie na współpracy z prywatnymi lecznicami czy klinikami weterynaryjnymi, jak klinika dla koni Equi Vet Serwis, lecznica dla drobiu Avi-Vet Service, stadninami koni i fermami bydła (np. Gospodarstwo Rolno-Hodowlane Żydowo) oraz fermami świń (firma AgriPlus). Z tymi jednostkami Wydział podpisał umowy o współpracy. Dzięki temu studenci mają możliwość zapoznania się z określoną liczbą przypadków klinicznych tych gatunków zwierząt, przy czym nie mają możliwości uczestniczenia w zabiegach chirurgicznych laparoskopowych u koni, które są zabiegami ratującymi życie w wielu schorzeniach morzyskowych często występujących u tego gatunku, ponieważ w klinice Equi Vet Serwis prowadzone są jedynie chirurgiczne zabiegi ortopedyczne, kastracje ogierów oraz chirurgiczne opracowanie dychawicy oskrzelowej.

Należy przyznać, że studenci mają dostęp do bardzo dobrej bazy dydaktycznej i naukowej Wydziału, składającej się m.in. z laboratorium analizy wskaźników biochemicznych oraz populacji mikroorganizmów przewodów pokarmowych zwierząt, laboratorium oceny mleka, laboratorium analizy jakości mięsa, laboratorium cytogenetyczno-molekularnego, laboratorium pozyskiwania *in vitro* oraz badań oocytów i zarodków bydła i świń, laboratoria polimorfizmów DNA, laboratorium badań markerów genetycznych u koni. W powyższych laboratoriach mogą być prowadzone ćwiczenia laboratoryjne z przedmiotów podstawowych i przedklinicznych. Studenci obecni na spotkaniu z ZO PKA wyrazili pozytywną opinię nt. infrastruktury dydaktycznej i naukowej jednostki. W ich opinii liczba, powierzchnia i wyposażenie sal dydaktycznych są odpowiednie. Sale są wyposażone w odpowiednie oprzyrządowanie, z którego studenci korzystają podczas zajęć. W ramach działalności Kół Naukowych studenci mają dostęp do sal dydaktycznych w celu realizacji badań naukowych, co oceniają pozytywnie. Sale dydaktyczne są tak umieszczone i rozplanowane, że mają do nich swobodny dostęp studenci z niepełnosprawnością. Warunki BHP we wszystkich salach dydaktycznych przeznaczonych do wykładów, ćwiczeń laboratoryjnych i seminaryjnych są zapewnione. Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach dostępna jest bezprzewodowa sieć internetowa, do której mają zapewniony stały dostęp. Warunki

Ad 7.2

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu posiada własną bibliotekę i czytelnię. Zbiory obejmują 708 993 książek i czasopism oraz 35 117 jednostek zbiorów specjalnych, w tym 7194 książki z zakresu weterynarii i obszarów pokrewnych oraz 22 czasopisma z weterynarii i 22 z dziedzin pokrewnych. Liczba tytułów czasopism bieżących krajowych wynosi 509, a zagranicznych 95. Wyposażenie czytelnii stanowi: księgozbiór z zakresu weterynarii (43 hasła przedmiotowe), 135 miejsc pracy, 19 stanowisk komputerowych, 2 samoobsługowe kopiarki, skaner, wi-fi. Student ma dostęp do sieci komputerowej Poznańskiej Fundacji Bibliotek Naukowych, Wypożyczalni Międzybibliotecznej, baz danych oraz 38 000 czasopism elektronicznych, które są zebrane na nowej wersji listy czasopism A-Z, FullTextFinder (FTF). Biblioteka posiada narzędzia do szybkiego wyszukiwania (LinkSource). Od 2014 r. studenci i pracownicy mogą korzystać z multiwyszukiwarki EDS. Sieć komputerowa Uczelni umożliwia dostęp do baz danych znajdujących się w zasobach Biblioteki w ramach: Wirtualnej Biblioteki Nauki (m.in. EBSCO, Elsevier, Nature, Web of Science), kupionych przez Bibliotekę (np. CAB Abstracts), ogólnie dostępnych w Internecie (np. AGRO). Z baz danych można korzystać również z komputerów domowych przez serwer HAN. E-czasopisma z zootechniki dostępne przez listę A-Z obejmują różne dziedziny. Księgozbiór związany z kierunkiem weterynaria obejmuje najważniejsze zalecane pozycje w wersji polskojęzycznej z literatury podstawowej i uzupełniającej wskazanej w sylabusach w liczbie egzemplarzy najczęściej wystarczającej do swobodnego dostępu. Ponadto Biblioteka posiada bogate zasoby czasopism drukowanych i *on-line*. Wyrównoważona kontrola dostępności kilku pozycji literatury podstawowej (zalecanej w sylabusach) potwierdziła ich dostępność. Natomiast, podczas wizytacji Biblioteki Uniwersytetu Przyrodniczego ZO stwierdził, że stosunkowo ubogą ofertę specjalistycznych podręczników anglojęzycznych renomowanych światowych wydawnictw, przede wszystkim z zakresu nauk klinicznych poszczególnych gatunków zwierząt co obecnie jest dla każdego nauczyciela i studenta kierunku weterynaria podstawą do pozyskiwania aktualnej wiedzy.

W opinii studentów Biblioteka jest dobrze wyposażona w literaturę potrzebną do realizacji zamierzonych efektów kształcenia. Każdy student ma dostęp do źródeł elektronicznych zarówno bezpłatnych jak i płatnych. Biblioteka jest otwarta w godzinach odpowiadających potrzebom studentów. W Bibliotece występują stanowiska komputerowe z dostępem do Internetu oraz czytelnia. Biblioteka nie jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością z uwagi na wiek budynku, który uniemożliwia wprowadzenie

jakichkolwiek zamian architektonicznych. Natomiast pracownicy Biblioteki pomagają studentom z niepełnosprawnościami, jeżeli tacy pojawią się w Jednostce. Biblioteka posiada bogaty zbiór czasopism w zakresie wizytowanego kierunku, co studenci oceniają bardzo pozytywnie. Ponadto, co roku jest realizowany okresowy przegląd sylabusów, na podstawie których aktualizowana jest literatura dla każdego przedmiotu, o ile jakieś pozycje zostały dodane do karty przedmiotu.

Ad.7.3

Infrastruktura Wydziału jest stale modernizowana. Stworzono pracownię „Wirtualnego Mikroskopu”, prowadzony jest remont prosektorium Zakładu Anatomii Zwierząt. Modernizowane jest laboratorium mikrobiologiczne oraz tworzone są stanowiska do badania mięsa metodą wytrawiania, kupowany jest nowy sprzęt dydaktyczny, kliniczny oraz analityczny. W przyszłości konieczne jest jednak wybudowanie prosektorium, umożliwiającego przeprowadzanie sekcji dużych zwierząt, jak też kliniki dla koni oraz uruchomienie kliniki wyjazdowej dla bydła i małych przeżuwaczy.

Z ankiety oceny studiów bezpośrednio po ich ukończeniu wynika, że tylko 50% studentów było zadowolonych z infrastruktury. Zdaniem władz Wydziału wynikało to prawdopodobnie z tego, że na początku studiów baza kliniczna Uczelni była uboga, co zmieniło się po oddaniu do użytku w 2015 r. Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej, ale niestety tylko w stosunku do możliwości nauczania przedmiotów diagnostycznych i klinicznych dotyczących małych zwierząt. Niestety Wydział nie dysponuje prosektorium do przeprowadzenia sekcji dużych gatunków zwierząt (koni i bydła), kliniki dla dużych zwierząt, wolier dla ptaków domowych (drobiu, indyków, gęsi czy kaczek) jak również nie została uruchomiona klinika wyjazdowa dla zwierząt gospodarskich, co zdecydowanie bardzo ogranicza uzyskiwanie przez studentów kierunku weterynaria efektów kształcenia wynikających z realizacji takich przedmiotów jak Anatomia, Anatomia topograficzna, Patomorfologia, Choroby koni, Choroby zwierząt gospodarskich, Choroby ptaków.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Infrastruktura dydaktyczna Uczelni nie zapewnia właściwego kształcenia w zakresie anatomii i patomorfologii dużych zwierząt oraz chorób koni i zwierząt gospodarskich, ponieważ Wydział nie posiada własnych jednostek wyposażonych w odpowiedni sprzęt do realizacji przedmiotów klinicznych z zakresu Chorób koni, Chorób zwierząt gospodarskich i Chorób ptaków oraz w posiadane prosektorium nie jest wyposażone w odpowiedni sprzęt do przeprowadzenia sekcji dużych zwierząt. W ciągu prawie 6 lat kształcenia adeptów sztuki lekarsko-weterynaryjnej Wydział nie uruchomił tzw. kliniki wyjazdowej dla zwierząt gospodarskich, co przecież nie wymaga znaczących nakładów finansowych. Studenci mają w pewnym stopniu zapewniony dostęp do przypadków klinicznych koni, bydła, świń i ptaków dzięki umowom podpisanym przez Wydział z właścicielami lub lekarzami weterynarii pracującymi w lecznicach, klinikach, stadninach i czy gospodarstwach hodowlanych. Natomiast Wydział dysponuje odpowiednią infrastrukturą do nauczania przedmiotów podstawowych na kierunku weterynaria. Posiada on nowoczesne, dobrze wyposażone Centrum Medycyny Weterynaryjnej, umożliwiające osiągnięcie w pełni efektów kształcenia w zakresie chorób małych zwierząt. Biblioteka posiada odpowiednie dla kierunku weterynaria zbiory książek, podręczników w języku polskim oraz czasopism oraz dostęp do baz danych. Natomiast ubogi jest zasób aktualnych podręczników anglojęzycznych ze specjalistycznych działów przedklinicznych i klinicznych lekarsko-weterynaryjnych.

Dobre praktyki:

brak

Zalecenia

- Wybudowanie prosektorium, umożliwiającego przeprowadzanie sekcji dużych zwierząt co jest niezbędne do prawidłowej realizacji przedmiotu patomorfologia oraz prowadzenia nauczania z zakresu anatomii opisowej i topograficznej dużych zwierząt.
- Wybudowanie profesjonalnej kliniki dla koni i wyposażenie tej jednostki w standardowy sprzęt służący do diagnostyki i terapii schorzeń występujących u tego gatunku zwierząt.
- Uruchomienie kliniki wyjazdowej dla bydła, małych przeżuwaczy i trzody chlewnej.
- Sukcesywny zakup anglojęzycznych podręczników akademickich z zakresu przedmiotów klinicznych.

Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągania efektów kształcenia

8.1. Skuteczność systemu opieki i wspierania oraz motywowania studentów do osiągania efektów kształcenia

8.2. Rozwój i doskonalenie systemu wspierania oraz motywowania studentów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Ad. 8.1

Studenci są zadowoleni z opieki dydaktycznej i naukowej. Nauczyciele akademicki są dostępni podczas konsultacji oraz za pośrednictwem poczty elektronicznej. Terminy konsultacji są dostosowane do formy i trybu studiów oraz do planu zajęć.

W Uczelni istnieje możliwość ubiegania się o Indywidualny Program Studiów oraz o Indywidualne Studia Obszarowe, które są przeznaczone dla osób szczególnie uzdolnionych oraz o Indywidualną Organizację Studiów, która w szczególności jest przeznaczona dla osób z niepełnosprawnością. Procedurę ubiegania się o ww. formy indywidualizacji toku kształcenia są opisane w Regulaminie Studiów. Studenci są świadomi takich możliwości indywidualizacji studiów, natomiast nie korzystają z nich z uwagi na brak potrzeby w tym zakresie.

Studenci uważają, że programy studiów i efekty kształcenia, które są dostępne na portalu internetowym Wirtualny Dziekanat są dla nich wystarczającym źródłem informacji na temat przedmiotu. W ich opinii treści sylabusów są kompletne i wspomagają ich proces uczenia się. Karty przedmiotów zawierają wszelkie niezbędne informacje nt. zaliczenia przedmiotów, efektów kształcenia, wymiaru godzin, literatury. Zamieszczone tam informacje pomagają studentom w wyborze przedmiotów obieralnych. Sylabusy przedstawiane są studentom przez osoby prowadzące dany przedmiot, natomiast nie są zamieszczone na stronie internetowej Wydziału.

Podczas spotkania z ZO PKA studenci poinformowali, że prowadzący udostępniają materiały pomocnicze, np. dodatkowe arkusze ćwiczeniowe, literatura, skrypty projektowe, które w ich opinii są bardzo przydatne.

Podczas spotkania ZO ze studentami, ustalono, że zrzeszają się oni w dwóch związanych z wizytowanym kierunkiem kołach naukowych, które dodatkowo dzielą się na sekcje funkcjonujące samodzielnie poza strukturami koła. Studenci działający w ww. kołach w ramach ich działalności mogą rozwijać się pod względem naukowym. Mają możliwość udziału w badaniach naukowych oraz organizowania własnych konferencji i wydarzeń. Biorą udział w konkursach, seminariach i konferencjach, gdzie mają możliwość prezentacji swoich wyników badań prowadzonych w Jednostce. W ramach swojej działalności realizują również zajęcia terenowe i biorą udział w badaniach naukowych. Wydział wspiera działalność Kół Naukowych przez finansowanie ich projektów i udział w konferencjach i seminariach naukowych.

W Jednostce funkcjonuje Biuro Karier (BK), z którego pomocy mogą korzystać studenci. W ramach swojego zakresu obowiązków BK prowadzi szkolenia z zakresu umiejętności

miękkich, wykłady z pracodawcami oraz przygotowuje oferty pracy, staży i praktyk. Dodatkowo realizuje szkolenie z przygotowania się do założenia własnej działalności gospodarczej. Studenci bardzo chwalą sobie działalność Biura Karier i oceniają pozytywnie podejmowane przez tę jednostkę działania.

W Jednostce funkcjonuje Samorząd Studencki, który angażuje się w życie Wydziału przez aktywny udział w gremiach wprowadzających i monitorujących zmiany w programach kształcenia. Z inicjatywy studentów zostały wprowadzone zmiany w planie studiów, co odzwierciedla ich duże zaangażowanie. Ponadto Wydziałowa Rada Samorządu współpracuje z Biurem Karier i Kołami Naukowymi organizując wiele wydarzeń i przedsięwzięć kulturalnych i przedsiębiorczych. Przedstawiciele studentów mają swoją siedzibę i Władze Wydziału zapewniają im finansowanie organizowanych przez nich projektów.

W Uczelni funkcjonuje instytucja Pełnomocnika ds. Osób Niepełnosprawnych, który odpowiada za wsparcie studentów z niepełnosprawnością. Mogą oni się zwracać o pomoc w zakresie opieki asystenckiej, wypożyczenia sprzętu wspomagającego proces kształcenia, zakup specjalistycznego oprogramowania. Dodatkowo w trakcie rekrutacji na studia jest zapewniona opieka, z której kandydat z niepełnosprawnością może skorzystać. Ponadto Uniwersytet Przyrodniczy współpracuje z trzema innymi uczelniami poznańskimi, które budują program wsparcia dla studentów z niepełnosprawnością, przez co zakres pomocy jest o wiele większy.

W Uczelni istnieje kilka form mechanizmów motywujących studentów, którymi są stypendium rektora finansowane z Funduszu Pomocy Materialnej, nagroda rektora, list gratulacyjny rektora, list gratulacyjny dziekana, nagroda im. Profesora Zwolińskiego oraz medal „za osiągnięcia na studiach”. Tryby przyznawania ww. wyróżnień są opisane w Regulaminie Studiów lub w oddzielnych Regulaminach uchwalonych przez Senat. Przy przyznawaniu stypendiów rektora brane są pod uwagę średnia ocen oraz osiągnięcia naukowe, sportowe i artystyczne. Studenci takie mechanizmy motywujące do zdobywania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych uznają za wystarczające.

W Jednostce studenci mogą zgłaszać swoje uwagi, co do procesu kształcenia na spotkaniach z opiekunem roku, które odbywa się cyklicznie raz w semestrze. Studenci podczas spotkania z ZO PKA ocenili taki mechanizm składania wniosków i skarg, jako efektywny.

Ad.8.2

Jednostka na stronie internetowej zawarła potrzebne informacje dotyczące procesu kształcenia, w tym informacje o planie studiów, planie zajęć, regulaminie studiów, gdzie są opisane zasady ubiegania się o systemy motywacyjne oraz regulamin pomocy materialnej, gdzie studenci mają dostęp do informacji o wszystkich formach wsparcia materialnego. Natomiast na stronie Wydziału nie są dostępne sylabusy, co może utrudnić kandydatom świadomy wybór kierunku studiów. Według procedur opracowanych w Jednostce studenci mogą wyrazić swoją opinię na temat infrastruktury dydaktycznej i innych aspektów procesu kształcenia w ankiecie oceny studiów bezpośrednio po ich ukończeniu. Z uwagi, że ta ankietyzacja została przeprowadzona dopiero pierwszy raz, istniała możliwość zapoznania się z opinią jedynie pierwszego rocznika, co można uznać informację niepełną. Oceny nauczycieli akademickich studenci dokonują w ramach ankietyzacji elektronicznej w systemie Wirtualny Dziekanat. W kwestionariuszach ankietowych studenci oceniają takie aspekty jak prowadzenie zajęć zgodnie z przyjętymi zasadami, sprecyzowanie wymagań wobec studenta, organizacja i konsekwencja w realizacji zajęć, komunikatywność prowadzącego i zrozumiałe przekazywanie informacji, obiektywizm w ocenie oraz życzliwość wobec studenta. Dodatkowo studenci mogą wpisać swoje wolne uwagi w kwestionariuszu. Ankietyzacja odbywa się, co semestr, a jej wyniki są opracowywane przez KSds.JK, a następnie są przekazywane do Kierowników Instytutów. Niestety w opracowaniach ankiet mimo wskazania konkretnych uchybień nie są formułowane żadne

wnioski i zalecenia. Gotowe raporty z przeprowadzonej ankietyzacji są przekazywane kierownikom Instytutów i nie są nigdzie omawiane poza KZds.JK.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Studenci otrzymują wsparcie naukowe i dydaktyczne od Jednostki w zakresie zdobywania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Są uwzględnione indywidualne potrzeby studentów, w tym studentów z niepełnosprawnością. Studenci są wspierani w ramach dodatkowej działalności w Kołach Naukowych i Samorządzie Studenckim. Istnieje transparentny system składania wniosków i skarg. Studenci mają możliwość szerokiej oceny procesu dydaktycznego w trakcie studiów, jak i po ich zakończeniu. Należy jednak podkreślić, że z przeprowadzonych dotychczas badań ankietowanych nie zostały sformułowane precyzyjne wnioski.

Dobre praktyki

Brak

Zalecenia

- Należy na stronie internetowej Wydziału udostępnić sylabusy przedmiotów obligatoryjnych i fakultatywnych.

8. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny

Nie dotyczy - jest to pierwsza ocena Polskiej Komisji Akredytacyjnej przeprowadzona na kierunku „weterynaria” w Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu.